

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 8 december 2022
(OR. en)

15841/22

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0407(CNS)**

**FISC 258
ECOFIN 1302
IA 217**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	8 december 2022
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2022) 701 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern

För delegationerna bifogas dokument – COM(2022) 701 final.

Bilaga: COM(2022) 701 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 8.12.2022
COM(2022) 701 final

2022/0407 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatteregler för den digitala
tidsåldern**

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Mervärdesskatt (moms) är en viktig intäktskälla i alla EU:s medlemsstater¹. Den är också en viktig finansieringskälla för EU:s budget eftersom 0,3 % av den moms som uppbärs på nationell nivå överförs till EU som egna medel, vilket motsvarar 12 % av EU:s sammanlagda budget. Trots momsens stora betydelse för budgetpolitiken hämmas momssystemet av att metoderna för uppbörd och kontroll av moms inte är optimala. Detta medför också orimligt stora bördor och efterlevnadskostnader.

De intäkter som går förlorade, även kallat mervärdesskattegapet², avspeglar de problem som orsakas av att uppbörden och kontrollen av momsen inte är optimal. En betydande del av denna förlust, som år 2020 uppskattades till totalt 93 miljarder euro, beror på gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag³. Mervärdesskattegapet omfattar även intäkter som går förlorade via inhemska momsbedrägerier och momsundandraganden, momsflykt, konkurser och ekonomiskt obestånd, liksom felberäkningar och administrativa fel. Momssystemet är inte bara utsatt för bedrägerier, utan har också blivit alltmer komplicerat och betungande för företagen. De 30 år gamla momsreglerna för gränsöverskridande handel är framför allt inte anpassade till den affärsverksamhet som bedrivs i den digitala tidsåldern och kräver därför att man funderar över hur tekniken kan användas för att minska de administrativa bördorna och därmed sammanhängande kostnaderna för företag och samtidigt bekämpa skattebedrägerier.

Kommissionen tillkännagav därför i sin handlingsplan från 2020 för rättvis och enkel beskattning till stöd för återhämtningsstrategin⁴ lagstiftningspaketet ”mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern”, som också ingick i kommissionens arbetsprogram 2022⁵. Detta förslag är en del av detta paket, tillsammans med ett förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller de administrativa samarbetsarrangemang för mervärdesskatt som behövs för den digitala tidsåldern⁶, och förslaget till rådets genomförandeförordning om ändring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 vad gäller informationskrav för vissa mervärdesskattesystem⁷.

¹ Eurostat: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Tax_revenue_statistics.

² Med *mervärdesskattegapet* avses den totala skillnaden mellan de förväntade momsintäkterna på grundval av moms lagstiftningen och de kompletterande reglerna och det belopp som faktiskt uppburits:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en.

³ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>.

⁴ COM(2020) 312 final.

⁵ COM(2021) 645 final (bilaga II punkt 20).

⁶ Ange referens när den blir tillgänglig.

⁷ Ange referens när den blir tillgänglig.

Efter tillkännagivandet av kommissionens handlingsplan för beskattning uppgav rådet att det ”stöder kommissionens förslag att klargöra, förenkla och modernisera reglerna för mervärdesskatt i EU”, ”välkomnar det initiativ som kommissionen aviserat om modernisering av rapporteringsskyldigheten för gränsöverskridande transaktioner [...] och kommissionens avsikt att undersöka behovet av att anpassa regelverket för mervärdesskatt till plattformsekonomin”⁸. Europaparlamentets resolutioner stöder i allmänhet initiativen för att bekämpa momsbedrägerier⁹. Europaparlamentet gav dessutom sitt uttryckliga stöd till initiativet, och framhöll att det ”ser fram emot lagstiftningsförslaget om modernisering av momsrapporteringsskyldigheterna”¹⁰. På senare tid har Europaparlamentet antagit en resolution¹¹ där man konstaterade att uppgifter och digitala verktyg har potential att minska byråkratin och förenkla skattebetalarnas olika skyldigheter, särskilt när det gäller momsdeklarationer och sammanställningar, och välkomnade kommissionens förslag att modernisera, förenkla och harmonisera momskraven genom användning av transaktionsbaserad realtidsrapportering och e-fakturerings. I resolutionen betonas också att skillnaderna i medlemsstaternas skatteregler utgör en besvärlig utmaning, och samtidigt som man i resolutionen stöder en enda kontaktpunkt för unionen (*unionsordningen*) begär Europaparlamentet att dess tillämpningsområde ska utökas så att det omfattar ett bredare spektrum av tjänster.

Detta paket har följande tre huvudmål:

- (1) Modernisera **momsrapporteringsskyldigheterna**¹² genom att införa krav på digital rapportering, vilket kommer att standardisera de uppgifter som beskattningsbara personer måste lämna till skattemyndigheterna för varje transaktion i elektroniskt format. Samtidigt kommer det att krävas att e-fakturering används för gränsöverskridande transaktioner.
- (2) Ta itu med de utmaningar som följer av **plattformsekonomin**¹³ genom att uppdatera de momsregler som är tillämpliga på plattformsekonomin för att hantera frågan om likabehandling, klargöra vilka regler om plats för leverans/tillhandahållande som är tillämpliga på dessa transaktioner och stärka plattformarnas roll i uppbörden av moms när de möjliggör tjänster för korttidsuthyrning av boende eller persontransport.
- (3) Undvika behovet av flera **registreringar till mervärdesskatt** i EU och förbättra funktionen hos det verktyg som används för att deklarerar och betala den moms som

⁸ Rådets slutsatser om rättvis och effektiv beskattning i tider av återhämtning, om utmaningar på skatteområdet i samband med digitalisering och om god förvaltning på skatteområdet i och utanför EU (FISC 226 ECOFIN 1097, dok. nr [13350/20](#)).

⁹ Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 – Vägen mot ett slutligt momssystem och bekämpning av momsbedrägeri (2016/2033(INI)); Europaparlamentets resolution av den 4 oktober 2018 om att bekämpa tullbedrägerier och skydda EU:s egna medel (2018/2747(RSP)).

¹⁰ Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2022 om genomförandet av det sjätte momsdirektivet: vad måste till för att minska momsgapet i EU? (2020/2263(INI)).

¹¹ Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2022 med rekommendationer till kommissionen om rättvis och enkel beskattning till stöd för återhämtningsstrategin (P9_TA(2022)0082).

¹² Med *momsrapporteringsskyldigheter* avses skyldigheten för momsregistrerade företag att lämna periodiska sammanställningar av sina transaktioner till skattemyndigheten för att göra det möjligt att övervaka uppbörden av moms.

¹³ I detta avseende avser begreppet *plattformsekonomi* tillhandahållandet av tjänster via en plattform.

ska erläggas vid distansförsäljning av varor¹⁴ genom att införa en enda registrering till mervärdesskatt. Det rör sig alltså om att förbättra och utvidga de befintliga systemen med en enda kontaktpunkt (*unionsordningen*)/en enda kontaktpunkt för import (*importordningen*) och omvänd betalningsskyldighet för att minimera antalet situationer då en beskattningsbar person måste registrera sig i en annan medlemsstat.

(1) Momsrapportering och krav på digital rapportering

Momsdirektivet är från 1970-talet och därmed är rapporteringskraven som standard inte digitala. De globala tendenserna visar dock att det pågår ett skifte från den traditionella efterlevnaden av momsreglerna till utbyte i realtid av transaktionsbaserade uppgifter med skatteförvaltningarna, som ofta baseras på e-fakturer. Momsdirektivet¹⁵ är ett stort hinder för digitaliseringen eftersom medlemsstaterna måste beviljas en avvikelse för att kunna anta krav på digital rapportering som baseras på obligatoriska krav på e-fakturer.

Trots detta har flera medlemsstater, framför allt genom en sådan avvikelse, infört olika typer av krav på digital rapportering genom vilka uppgifter ska lämnas till skattemyndigheterna för varje enskild transaktion. Åtgärderna har visat sig vara framgångsrika när det gäller att öka uppbörden av moms, tack vare förbättrade skattekontroller och den avskräckande effekten på överträdelser av reglerna. Den därmed sammanhängande ökningen av momsintäkterna mellan 2014 och 2019 uppskattas till mellan 19 miljarder euro och 28 miljarder euro i de medlemsstater som har infört krav på digital rapportering under denna period, vilket motsvarar en årlig ökning av momsintäkterna på mellan 2,6 % och 3,5 %¹⁶.

Momsdirektivet ger medlemsstaterna stort handlingsutrymme för att införa de skyldigheter som de anser är nödvändiga för att säkerställa korrekt skatteuppbörd och förhindra undandragande. Därför varierar kraven på digital rapportering påtagligt från en medlemsstat till en annan. De kan bestå av i) överföring av månatliga rapporter över affärstransaktioner, ii) inlämning i realtid av fakturor, iii) överföring i realtid eller nästan i realtid av fakturauppgifter eller iv) inlämning av skatte- och redovisningsuppgifter eller momsräkenskaper. Andra medlemsstater har infört icke-digitala verktyg för rapportering av transaktioner, såsom förteckningar som inte

¹⁴ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en.

¹⁵ Medlemsstaterna saknar ett tydligt alternativ för att införa obligatoriska krav på e-fakturer som ett sätt att säkerställa korrekt uppbörd av moms och förhindra momsbedrägeri. Enligt momsdirektivet är användningen av e-fakturor beroende av att mottagaren godkänner dem, i enlighet med artikel 232. Denna bestämmelse kan inte kringgå via artikel 273, som gör det möjligt för medlemsstaterna att införa andra skyldigheter för skattebetalarna för att säkerställa korrekt uppbörd av moms och förhindra momsbedrägeri. Om en medlemsstat vill införa obligatoriska krav på e-fakturer måste den därför göra det genom att begära en avvikelse från direktivet i enlighet med artikel 395, vilket kräver rådets enhälliga godkännande på grundval av ett förslag från kommissionen.

¹⁶ För att uppskatta om kraven på digital rapportering förbättrade efterlevnaden av momsreglerna, och därmed minskade mervärdesskattegapet och ökade momsintäkterna, utfördes en ekonometrisk analys i samband med studien om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern. Effekterna av kraven på digital rapportering uppskattas för två av varandra beroende variabler: mervärdesskattegapet och C-effektiviteten. Fullständiga uppgifter om modellspecifikationerna och resultaten finns i bilaga 4 till den konsekvensbedömningsrapport som åtföljer detta förslag (arbetsdokument från kommissionens avdelningar SWD (2022) 393).

tillhandahåller uppgifter på transaktionsnivå, utan endast värdet av försäljningen eller inköpen per kund eller leverantör (leverantörs- och kundförteckningar). Alla dessa krav kompletterar kravet på att lämna in momsdeklarationer.

Att de problem som uppstod genom det snabba införandet av olika digitala rapporteringskrav för moms är stora, liksom behovet av att agera snabbt, bekräftades av berörda parter under samrådet¹⁷. Den fragmentering av regelverket som detta leder till medför ytterligare efterlevnadskostnader för företag som är verksamma i olika medlemsstater och som därför måste uppfylla olika lokala krav, vilket skapar hinder på den inre marknaden. Med allt fler medlemsstater som genomför olika modeller för digitala rapporteringsskyldigheter¹⁸ är fragmenteringskostnaderna för multinationella företag (företag som är verksamma i fler än en medlemsstat)¹⁹ betydande. De beräknas uppgå till omkring 1,6 miljarder euro per år i hela EU, där 1,2 miljarder euro betalas av små multinationella företag och 0,4 miljarder euro av stora multinationella företag²⁰.

Dessutom gör inte det nuvarande rapporteringssystemet för gemenskapsinterna transaktioner (som i momsdirektivet kallas för *sammanställningar*²¹) det möjligt för medlemsstaterna att på ett effektivt sätt ta itu med de momsbedrägerier som sker i anknytning till dessa transaktioner. De aktuella sammanställningarna härrör från 1993 och har inte ändrats väsentligt sedan dess. De lämpar sig inte för den digitala ekonomin och kan knappast jämföras med de mycket modernare digitala rapporteringssystem som vissa medlemsstater har infört för inhemska transaktioner.

En annan brist hos sammanställningar är att de endast innehåller aggregerade uppgifter för varje beskattningsbar person och inte uppgifter för varje transaktion. Dessutom medger de inte en jämförelse mellan uppgifter om leveranser och tillhandahållanden och uppgifter om förvärv, eftersom momsdirektivet gör det frivilligt för medlemsstaterna att införa krav på rapportering av gemenskapsinterna förvärv, och färre än hälften av medlemsstaterna har infört denna skyldighet. Dessutom kanske dessa uppgifter inte finns tillgängliga för skattemyndigheterna i

¹⁷ En sammanfattning av det offentliga samrådet finns här: [Moms och digitalisering \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/taxation/customs/moss/moss_en).

¹⁸ Det finns i nuläget olika typer av krav på digital rapportering i flera medlemsstater: e-faktureringsklarering (Italien), realtidsrapportering (Ungern, Spanien), SAF-T-rapportering (Litauen, Polen, Portugal) och momsförteckningar (Bulgarien, Kroatien, Tjeckien, Estland, Lettland, Slovakien), och vissa medlemsstater har tillkännagett att rapporteringskrav är på ingång (Frankrike, Grekland, Rumänien).

¹⁹ Enligt Eurostats beräkningar finns det omkring 210 000 multinationella företag i unionen, varav 85 % har ett huvudkontor i EU och resten kontrolleras av utländska enheter.

²⁰ Dessa beror främst på betydande uppstartskostnader, särskilt i länder med mer komplexa krav på digital rapportering. För att följa reglerna kan ett småskaligt multinationellt företag förväntas behöva investera omkring 10 000 euro för SAF-T-krav, 25 000 euro för realtidskrav och mer än 50 000 euro när det rör sig om e-faktureringskrav. För ett storskaligt multinationellt företag är siffrorna upp till 50 000 euro för SAF-T-krav, 200 000 euro för realtidskrav och 500 000 euro för e-faktureringskrav.

²¹ När ett företag säljer varor eller tjänster till ett företag i en annan medlemsstat är det skyldigt att lämna in en sammanställning till sin medlemsstat där det anger vilket företag som det har levererat en vara till eller tillhandahållit en tjänst, och det totala beloppet för leveranser/tillhandahållanden till detta företag. Informationen delas mellan medlemsstaterna och används för att bidra till att säkerställa att reglerna följs.

andra medlemsstater vid rätt tidpunkt, både på grund av när registreringen sker och på grund av den tid som det tar för lokala skattemyndigheter att ladda upp uppgifter i systemet. Dessa brister påpekades med rätta av nästan två tredjedelar av de välinformerade berörda parter som svarade på det offentliga samrådet, som helt eller delvis höll med om att sammanställningar skulle vara effektivare i kampen mot bedrägerier inom EU om uppgifterna samlades in på transaktionsbasis och närmare själva transaktionstillfället.

Varje reform av rapporteringen av gränsöverskridande transaktioner medför oundvikligen ändringar av det administrativa samarbetet och utbytet av uppgifter mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter och systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (Vies)²².

När det gäller kampen mot momsbedrägerier som härrör från gemenskapsintern handel kommer dessa problem att lösas genom att det införs ett system där rapporteringen sker per transaktion, vilket gör att medlemsstaterna får information i stort sett i realtid, i linje med de framgångsrika system som flera medlemsstater har infört för inhemska transaktioner. När det gäller bristen på harmonisering bland de nationella rapporteringssystemen kommer problemen att hanteras genom att man upprättar en gemensam mall som denna rapportering måste följa, vilket gör det möjligt för beskattningsbara personer att alltid rapportera uppgifter från elektroniska fakturor som utfärdats i enlighet med den europeiska standard som fastställs i direktiv 2014/55/EU om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling²³.

(2) Behandling av moms inom plattformsekonomin

Framväxten av plattformsekonomin affärsmodell²⁴ har inneburit nya problem för momssystemet. Ett av dessa problem är ojämlik momsbehandling.

²² År 1993 avskaffades gränskontrollerna i och med införandet av den inre marknaden. De ersattes av rapporteringsskyldigheter för gemenskapsinterna leveranser/tillhandahållanden i form av periodiska sammanställningar för momsändamål (en sammanställning är ett enkelt formulär som lämnas in varje månad/kvartal av näringsidkare, utöver deras mervärdesskattedeklaration, för att deklarera de varor som har levererats till och de tjänster som har tillhandahållits näringsidkare i andra medlemsstater, och som innehåller kundernas momsregistreringsnummer och det aggregerade värdet av leveranserna/tillhandahållandena per kund under en viss period). Dessa sammanställningar lagras i nationella momsdata-baser. Dessa databaser ansluts sedan via ett elektroniskt gränssnitt som kallas för Vies (systemet för utbyte av information om mervärdesskatt), där kommissionen hanterar kommunikationslänkarna mellan medlemsstaterna medan nationella Vies-applikationer utvecklas av medlemsstaterna. Skatteförvaltningarna har tillgång till Vies-information för kontrolländamål, medan ekonomiska aktörer använder en modul av Vies som kallas för VIES-on-web (VoW) för att kontrollera giltigheten av det momsregistreringsnummer som deras klient registrerat i EU för gränsöverskridande transaktioner med varor eller tjänster.

²³ [Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU av den 16 april 2014 om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling.](#)

²⁴ ”Plattformsekonomin” används för att beskriva en flersidig transaktionsmodell där minst tre parter är inblandade. I dessa transaktioner förmedlar **en onlineplattform** kopplingen mellan två eller flera olika men inbördes beroende användargrupper. I dessa interaktioner skulle en av plattformens parter (leverantörer eller underliggande leverantörer) kunna erbjuda tjänster till den andra parten

Enligt momsreglerna avses med beskattningsbara personer alla (fysiska eller juridiska) personer som självständigt bedriver ekonomisk verksamhet²⁵. Beskattningsbara personer måste registrera sig till moms och ta ut moms på sin försäljning. Enskilda personer som agerar i egenskap av privatpersoner betraktas dock inte som beskattningsbara personer. Dessutom är små företag befriade från moms till följd av en förenklingsåtgärd som befriar dem från administrativa momsskyldigheter.

Fram till nyligen ansågs privatpersoner och undantagna småföretag inte påverka konkurrensen med momsregistrerade företag på marknaden. Men genom plattformsekonomin har det uppstått nya affärsmodeller som förändrar denna situation.

Privatpersoner och småföretag kan tillhandahålla sina momsfria tjänster via en plattform och med de resulterande stordriftsfördelarna och nätverkseffekterna²⁶ konkurrera direkt med traditionella momsregistrerade leverantörer. Detta innebär till exempel att ett hotell kan konkurrera med bostadsuthyrare som inte debiterar moms för sina tjänster. I Europa kan kostnaden för boenden som hyrs ut via en plattform i genomsnitt vara omkring 8–17 % billigare än den genomsnittliga dagskostnad som erbjuds av ett regionalt hotell²⁷. Informationen i studien om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern²⁸ visar att (även om detta varierar beroende på typen av plattform) upp till 70 % av alla underliggande leverantörer som använder en plattform inte är registrerade till mervärdesskatt. Mer än två tredjedelar av uppgiftslämnarna med en åsikt i frågan hade upplevt denna snedvridning av konkurrensen.

Persontransport- och boendesektorerna framhålls uttryckligen i studien som sektorer där den ojämlika momsbehandlingen är som mest uppenbar (eftersom boendepattformar konkurrerar direkt med hotellsektorn och persontransportplattformar konkurrerar direkt med privata taxiföretag). Dessa är också de två största sektorerna inom plattformsekonomin²⁹, efter försäljningen av varor via plattformar (*e-handel*), där det finns specifika regler som styr varuleveranserna.

Ett annat problemområde är bristen på tydlighet om vilka momsregler som gäller för tjänster som tillhandahålls av dessa plattformar och särskilt när det gäller att identifiera den underliggande leverantörens momsstatus.

(konsumenter) mot ekonomisk ersättning. En plattform tar vanligen ut en avgift för att möjliggöra transaktionen.

²⁵ Enligt artikel 9 i momsdirektivet och dess fasta rättspraxis har begreppet ”ekonomisk verksamhet” en mycket bred innebörd. Begreppet ”självständigt” innebär dock att anställda inte behandlas som beskattningsbara personer.

²⁶ Kapaciteten att bygga upp nätverk genom vilka ytterligare användare kommer att förbättra erfarenheterna hos alla befintliga användare: fler personer eller deltagare förbättrar en varas eller tjänsts värde.

²⁷ <https://ipropertymanagement.com/research/airbnb-statistics>.

²⁸ ”Moms och digitalisering”. Slutrapport (vol. I–III). Särskilt avtal nr 07 om genomförande av ramavtal nr TAXUD/2019/CC/150.

²⁹ Med ett ekosystemvärde på 38,2 miljarder euro respektive 43,2 miljarder euro per år.

Den beskattningsbara statusen för dem som tillhandahåller tjänster genom plattformen avgör momsbehandlingen av plattformarnas möjliggörande tjänster när leverantören är etablerad i en annan medlemsstat än plattformen. I en sådan situation kan plattformen, oavsett om leverantören är en icke beskattningsbar person eller en beskattningsbar person, använda unionsordningen eller tillämpa omvänd betalningsskyldighet. Denna bedömning är dock inte enkel, eftersom plattformarna ofta saknar den information som de behöver för att bedöma den underliggande leverantörens status.

Dessutom har olika regler i momsdirektivet som är tillämpliga på plattformsekonomin tillämpats olika av medlemsstaterna³⁰. Till exempel betraktas de möjliggörande tjänster som plattformarna debiterar i vissa medlemsstater som tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, medan de i andra betraktas som förmedlingstjänster. Dessa regler behöver förtydligas, eftersom den nuvarande varierande tillämpningen av EU:s momsregler i medlemsstaterna kan leda till att olika platser för leverans/tillhandahållande tillämpas³¹, vilket sedan kan leda till dubbelbeskattning eller utebliven beskattning.

Ännu ett problemområde är plattformarnas skyldigheter.

Plattformarna måste lagra viss information³² om leveranser/tillhandahållanden som möjliggörs av dem och på begäran göra denna tillgänglig för medlemsstaterna. Plattformarna omfattas dock av ett antal olika medlemsstatskrav när det gäller tidsramen och formatet för denna information. Därför krävs en reglering. För att bekämpa bedrägerier måste plattformarna dessutom spara denna information och göra den tillgänglig inte bara i fråga om leveranser/tillhandahållanden mellan företag (som fallet är nu) utan även i fråga om leveranser/tillhandahållanden mellan företag och konsument.

Dessa problem kommer att lösas genom införandet av en modell med faktisk leverantör, varigenom plattformarna kommer att redovisa moms på den underliggande leveransen om leverantören inte tar ut moms, och därigenom säkerställa likabehandling mellan de digitala sektorerna och offlinesektorerna för korttidsuthyrning av boende och persontransport. Dessutom kommer behandlingen av möjliggörande tjänster att förtydligas för att uppnå en enhetlig tillämpning av reglerna om platsen för leverans/tillhandahållande, och åtgärder kommer att vidtas för att harmonisera överföringen av information från plattformen till medlemsstaterna.

(3) Krav på registrering till mervärdesskatt i EU

³⁰ Tabell 25 i studien om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern (del II) visar att 44 % av de svarande ansåg att medlemsstaternas varierande tillämpning av momsreglerna var ett problem.

³¹ Platsen för tillhandahållande av en tjänst som tillhandahålls på elektronisk väg till en icke beskattningsbar person är den plats där kunden är etablerad, medan platsen för tillhandahållande av förmedlingstjänster till en icke beskattningsbar person är den plats där den underliggande transaktionen tillhandahålls, vilket, exempelvis när det gäller tjänster som rör fast egendom, skulle vara den plats där egendomen är belägen.

³² Artikel 242a i momsdirektivet.

Företag som utför transaktioner som beskattas i andra medlemsstater står fortfarande inför betydande momsrelaterade regelbördor och efterlevnadskostnader, vilket utgör ett hinder på den inre marknaden. Dessa uppskattas till följande:

- Den lägsta engångskostnaden för registrering till mervärdesskatt i en annan medlemsstat är 1 200 euro.
- Den lägsta löpande kostnaden på årsbasis för efterlevnaden av mervärdesskattereglerna i en annan medlemsstat är 8 000 euro för ett genomsnittligt företag och 2 400 euro för ett litet eller medelstort företag.

Det paket om moms på e-handel som började tillämpas den 1 juli 2021 innehöll för första gången heltäckande momslagstiftning om e-handelsekonomin (där konsumenterna beställer, framför allt via internet, direkt från leverantörer i andra medlemsstater och i länder utanför EU). De ordningar som utvecklas (eller utvidgats) genom e-handelspaketet har minskat registreringsbördan för företag som utför transaktioner i medlemsstater där de inte är etablerade, vilket har gjort att leverantörer/faktiska leverantörer inte har behövt registrera sig till mervärdesskatt i varje kunds etableringsmedlemsstat.

Dessa system kallas den enda kontaktpunkten för leveranser/tillhandahållande till konsumenter inom EU och den enda kontaktpunkten för import (*importordningen*), för import av små paket med konsumentvaror (där värdet inte överstiger 150 euro). Särskilda momsbestämmelser och momsskyldigheter infördes för ”plattformar” (genom att begreppet ”faktisk leverantör” introduceras), som har en dominerande ställning i e-handelsekonomin.

Genomförandet av ordningen med en enda kontaktpunkt och importordningen har visat sig vara en stor framgång, vilket framgår av utvärderingen³³ av e-handelspaketet. Fördelarna med ordningen med en enda kontaktpunkt och importordningen för företag och för den inre marknaden bekräftades av medlemsstaterna i rådets slutsatser³⁴ från Ekofin-mötet i mars 2022.

Vissa varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster omfattas dock inte av någon av dessa förenklingsordningar utan omfattas i stället av betungande momsredovisningskrav i andra medlemsstater. Det rör sig bland annat om vissa slags varuleveranser som, även om de kan ha en gränsöverskridande aspekt, inte omfattas av definitionen av distansförsäljning av varor inom EU. Eftersom importordningen för närvarande är frivillig har den en begränsad möjlighet att minska behovet av flera registreringar till mervärdesskatt och importprocessens komplexa drag minskas inte i största möjliga grad.

En utvidgning av tillämpningsområdet för ordningen med en enda kontaktpunkt och importordningen skulle säkerställa att behovet av flera registreringar till mervärdesskatt i EU minskade ännu mer.

³³ Se punkt 3 nedan.

³⁴ Rådets slutsatser om genomförandet av paketet om moms på e-handel, ST 7104/22, 15.3.2022.

Förslaget om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern är ett Refit-initiativ som behandlar momsreglerna mot bakgrund av den ökade användningen av digital teknik³⁵, både bland skattemyndigheter och inom näringslivet. Momssystemet har hittills inte utnyttjat de möjligheter som skapas genom dessa tekniska framsteg till fullo. Nya digitala verktyg och lösningar kommer att hjälpa skattemyndigheterna att ta itu med mervärdesskattegapet på ett mer effektivt sätt samtidigt som det blir möjligt att förenkla efterlevnaden av momsreglerna och minska de tillhörande kostnaderna. Detta initiativ syftar därför till att ytterligare anpassa EU:s momsregelverk till den digitala tidsåldern.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta initiativ är förenligt med det förslag³⁶ som kommissionen lade fram 2018 om ett slutgiltigt momssystem för beskattning av handel mellan medlemsstaterna, vilket fortfarande diskuteras i rådet. Detta förslag syftar till att ersätta det övergångssystem som gäller i dag³⁷ genom att behandla gemenskapsinterna transaktioner på samma sätt som inhemska transaktioner. Moms skulle betalas i varornas destinationsmedlemsstat³⁸ enligt den medlemsstatens skattesats, men skulle tas ut och uppbäras av leverantören i dennes egen medlemsstat. Initiativet om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern har potential att stärka både det nuvarande och det slutgiltiga momssystemet.

Paketet om moms på e-handel utformades för att omforma, uppdatera och modernisera momssystemet för att säkerställa att det är relevant och kan tillämpas på ett ändamålsenligt sätt i den nya verklighet som e-handelsmarknaden skapar. Samtidigt syftade reformerna till att underlätta efterlevnaden av momsreglerna för legitima företag som bedriver gränsöverskridande kommersiell verksamhet online, genom att anta en ny strategi för skatteuppbörd. Huvudsyftet var att skapa ett rättvisare, enklare och mer harmoniserat skattesystem. Detta förslag bygger på en framgångsrik reform av reglerna för moms på e-handel genom att ytterligare minska behovet av att registrera icke-identifierade transaktioner i konsumtionsmedlemsstaten. Detta kommer bland annat att innebära en uppdatering av de nuvarande e-handelsregler som är tillämpliga på små och medelstora företag och som gör det möjligt för dem att dra nytta av de förenklningar som införs genom både den nya särskilda ordningen för små företag³⁹ och den befintliga ordningen med en enda kontaktpunkt.

Initiativet stöder EU:s strategi för hållbar tillväxt⁴⁰, som hänvisar till bättre skatteuppbörd, minskning av skattebedrägerier, skatteflykt och skatteundandragande samt minskade

³⁵ Kommissionens arbetsprogram för 2022, bilaga II: Refit-initiativ, underavsnittet ”En ekonomi som fungerar för människor” (nr 20).

³⁶ COM(2018) 329 final.

³⁷ Enligt det befintliga systemet tas momsen inte ut på gränsöverskridande transaktioner, i motsats till inhemska transaktioner, vilket gör det möjligt för beskattningsbara personer att köpa varor utan moms på den inre marknaden och som innebär att kedjan med betalning i flera led bryts och att incitament för bedrägeri skapas.

³⁸ Detta system skulle i ett senare skede utvidgas till att omfatta tjänster.

³⁹ [Rådets direktiv \(EU\) 2020/285 om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller den särskilda ordningen för små företag.](#)

⁴⁰ I medlemsstaternas planer för återhämtning och resiliens finns en bred uppsättning reformer för att förbättra företagsklimatet och främja införandet av digital och grön teknik. Dessa reformer kompletteras med viktiga insatser för att digitalisera skatteförvaltningarna som en strategisk sektor inom den offentliga förvaltningen. (Årlig översikt över hållbar tillväxt 2022 (COM(2021) 740 final)).

efterlevnadskostnader för företag, enskilda personer och skatteförvaltningar. Att förbättra skattesystemen för att främja en mer hållbar och rättvisare ekonomisk verksamhet ingår också i EU:s agenda för konkurrenskraftig hållbarhet.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Initiativet om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern är kopplat till målet i fördraget om att upprätta en fungerande inre marknad⁴¹ och speglar Europeiska kommissionens prioriteringar⁴² för att förbättra miljön för företagsbeskattning på den inre marknaden samt att ta itu med skillnader i skatteregler som kan utgöra ett hinder för en djupare integration av den inre marknaden. Detta initiativ syftar till att anpassa EU:s momsregelverk till den digitala tidsåldern. Därför är initiativets mål också förenliga med en av kommissionens sex främsta prioriteringar, ”Ett Europa rustat för den digitala tidsåldern”, och dess mål att ge företagen möjlighet att utnyttja potentialen hos den digitala omställningen.

Kommissionen har som prioriteringar fastställt en förbättrad skatteuppbörd och en minskning av skattebedrägeri, skatteflykt och skatteundandragande⁴³. Dessa två frågor utgör hörnstenen i initiativet. Initiativet stöder även EU:s strategi för hållbar tillväxt⁴⁴, som hänvisar till bättre skatteuppbörd, minskning av skattebedrägerier, skatteflykt och skatteundandragande samt minskade efterlevnadskostnader för företag, enskilda personer och skatteförvaltningar. Att förbättra skattesystemen för att främja en mer hållbar och rättvisare ekonomisk verksamhet ingår också i EU:s agenda för konkurrenskraftig hållbarhet.

Initiativet om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern löper parallellt med andra kommissionsinitiativ som rör den digitala ekonomin, såsom det nyligen framlagda förslaget till direktiv om att förbättra arbetsvillkoren för personer som arbetar via digitala arbetsplattformar⁴⁵ och det pågående arbetet avseende korttidsuthyrning av boende. Inom ramen för dessa initiativ är den allmänna tanken att plattformarna ska bli mer ansvariga och spela en större roll i regelverket. Detta är i linje med de ändringar som föreslås i detta direktiv för plattformsekonomin, där plattformar under vissa omständigheter kommer att bli ansvariga för att betala den moms som ska erläggas i stället för små leverantörer som använder plattformarna. Detta kommer att förbättra uppbörden av moms, eftersom många av dessa leverantörer inte känner till sina eventuella momsskyldigheter och hur som helst skulle ha svårt att uppfylla dessa skyldigheter.

⁴¹ Artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*).

⁴² https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/political-guidelines-next-commission_sv_0.pdf.

⁴³ Årlig översikt över hållbar tillväxt 2021 (se sida 13) : <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A52021DC0740&qid=1648216594494>.

⁴⁴ I medlemsstaternas planer för återhämtning och resiliens finns en bred uppsättning reformer för att förbättra företagsklimatet och främja införandet av digital och grön teknik. Dessa reformer kompletteras med viktiga insatser för att digitalisera skatteförvaltningarna som en strategisk sektor inom den offentliga förvaltningen. (Årlig översikt över hållbar tillväxt 2022 (COM(2021) 740 final)).

⁴⁵ Det föreslagna direktivet förväntas skapa rättssäkerhet om anställningsstatusen för personer som arbetar via digitala arbetsplattformar, förbättra deras arbetsvillkor (även för egenföretagare som är föremål för algoritmisk verksamhetsledning) och öka öppenheten och spårbarheten när det gäller plattformsarbete, även i gränsöverskridande situationer.

Initiativet om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern säkerställer också överensstämmelse med befintlig lagstiftning på det digitala området, t.ex. EU-direktivet om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling (mellan företag och myndigheter)⁴⁶. Syftet med detta direktiv är att underlätta användningen av en gemensam europeisk standard för elektronisk fakturering i medlemsstaterna för att främja interoperabilitet och konvergens på EU-nivå. Detta kan minska de hinder för gränsöverskridande handel som uppstår till följd av att det finns olika nationella rättsliga krav och tekniska standarder för e-fakturering. I initiativet om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern fastställs denna europeiska standard för elektronisk fakturering som standardmetod när det gäller krav på digital momsrapportering.

Detta initiativ är också förenligt med handlingsplanen för tullen⁴⁷. Hanteringen av e-handeln är ett av de fyra centrala insatsområdena i handlingsplanen för tullen. Till följd av detta är förbättringen av importordningen i detta förslag begränsad till det obligatoriska tillhandahållandet av denna ordning för plattformar. Alla andra förbättringar eller utvidgningar, såsom avskaffandet av tröskelvärde på 150 euro under vilket denna förenklingsordning kan användas, kommer att ske inom ramen för denna tullreform⁴⁸.

I slutrapporten från konferensen om Europas framtid⁴⁹ efterlyser medborgarna en harmonisering och samordning av skattepolitiken inom EU:s medlemsstater för att förhindra skatteundandragande och skatteflykt och ett främjande av samarbete mellan EU:s medlemsstater för att säkerställa att alla företag i EU betalar sin skäliga andel av skatterna. Initiativet om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern är förenligt med dessa mål.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Genom direktivet ändras momsdirektivet på grundval av artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I denna artikel föreskrivs att rådet enhälligt, i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén, kan anta bestämmelser om harmonisering av medlemsstaternas regler på området för indirekt beskattning.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Detta initiativ överensstämmer med subsidiaritetsprincipen. Med tanke på att momsdirektivet behöver ändras kan målen för detta initiativ inte uppnås av medlemsstaterna själva. Därför

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU av den 16 april 2014 om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling.

⁴⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén – *Handlingsplan för att ta tullunionen till nästa nivå*, Bryssel, 28.9.2020 ([customs-action-plan-2020_sv.pdf \(europa.eu\)](#)).

⁴⁸ [Kommissionen önskar ta del av synpunkter på EU:s kommande tullreform \(europa.eu\)](#).

⁴⁹ Konferensen om Europas framtid – Rapport om slutresultatet, maj 2022, förslag 16 (åtgärd 1–3). Konferensen om Europas framtid hölls mellan april 2021 och maj 2022. Det var en unik medborgarledd samtalsdemokrati på alleuropeisk nivå, som tusentals EU-medborgare samt politiska aktörer, arbetsmarknadens parter, företrädare för det civila samhället och viktiga berörda parter deltog i.

måste kommissionen, som har ansvaret för att säkerställa en väl fungerande inre marknad och för att främja EU:s allmänna intresse, föreslå åtgärder för att förbättra situationen.

Eftersom de största problemen – en otillräcklig uppbörd och kontroll av momsen liksom alltför stora bördor och efterlevnadskostnader – är gemensamma för alla medlemsstater, skulle icke-samordnade splittrade nationella åtgärder dessutom kunna snedvrider handeln inom EU. I det riktade samrådet⁵⁰ uppgav företagen att de skulle föredra att ha momsregler som tillämpas enhetligt på EU-nivå i stället för att behöva uppfylla olika rapporterings- eller registreringsskyldigheter på nationell nivå. Precis som med plattformarna förekommer betydande snedvridningar av konkurrensen mellan online- och offlinemarknaderna inom sektorerna för korttidsuthyrning av boende och persontransport, liksom det icke-harmoniserade tillvägagångssättet när det gäller platsen för tillhandahållande av tjänsterna för möjliggörande. Det är därför som kommissionen måste säkerställa att momsreglerna harmoniseras. När det gäller uppbörden och kontrollen av momsen visar mervärdesskattgapets storlek och det faktum att det har kvarstått med tiden att de nationella instrumenten inte räcker för att bekämpa gränsöverskridande bedrägerier, vilket framgår av de uppskattade nivåerna av gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag, och att detta endast kan bekämpas effektivt och ändamålsenligt genom samordnade åtgärder på EU-nivå. Momsbedrägeriernas EU-dimension kräver därför att EU ingriper när det gäller rapporteringskraven.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen och går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i fördragen, särskilt en väl fungerande inre marknad.

Proportionalitet säkerställs genom att medlemsstaterna kommer att kunna besluta om de ska införa nationella rapporteringskrav eller inte, särskilt med tanke på om nivån för de inhemska momsbedrägerierna är ett brådskande problem för dem. Kravet på driftskompatibilitet eller konvergens mellan de nationella systemen och den digitala rapporteringen inom EU är nödvändigt för att kunna anta en EU-omfattande ram för kraven på digital rapportering.

När det gäller plattformsekonomin säkerställs proportionalitet genom att åtgärden inriktas på boende- och persontransportsektorerna, där frågan om ojämlig momsbehandling är mest akut.

Proportionalitet säkerställs dessutom genom att initiativets pelare ”en enda registrering till mervärdesskatt” inte påverkar de nationella momsregistreringsförfarandena. Det är i stället inriktat på att begränsa de fall då en näringsidkare som är etablerad utanför konsumtionsmedlemsstaten är skyldig att registrera sig till moms i den medlemsstaten.

Ett EU-omfattande regelverk för hantering av registreringen till mervärdesskatt är proportionerligt eftersom det kommer att göra den inre marknadens funktion mer hållbar. Att undanröja behovet av flera registreringar inom EU kan på grund av sin karaktär endast uppnås med ett förslag om ändring av momsdirektivet.

⁵⁰ ”Moms och digitalisering”. Slutrapport (vol. IV Samråd). Särskilt avtal nr 07 om genomförande av ramavtal nr TAXUD/2019/CC/150.

- **Val av instrument**

Förslaget kräver en ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (*momsdirektivet*), rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och rådets förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

E-handelspaketet blev tillämpligt den 1 juli 2021 och införde ett antal ändringar av momsreglerna för beskattning av gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter i EU. Bland de mest anmärkningsvärda ändringsförslagen finns en utvidgning av tillämpningsområdet för unionsordningen respektive ordningen för aktörer utanför unionen (Moss, Mini One Stop Shop), avskaffande av tröskelvärde för undantag från moms på 22 euro för importerade varor, och införandet av importordningen IOSS (Import One-Stop Shop) och särskilda arrangemang för att stödja uppbörden av moms vid distansförsäljning av importerade varor med ett värde av högst 150 euro.

Kommissionen genomförde en efterhandsutvärdering av de första sex månadernas tillämpning av e-handelspaketet. De första resultaten är mycket uppmuntrande och vittnar om att de nya åtgärderna är lyckade. Under de första sex månaderna uppbars nästan 8 miljarder euro i moms via de tre ordningarna (unionsordningen, den enda kontaktpunkten för aktörer utanför unionen och importordningen). Resultaten av utvärderingen visar att omkring 6,8 miljarder euro i moms uppbars genom unionsordningen med en enda kontaktpunkt och ordningen med en enda kontaktpunkt för aktörer utanför unionen, vilket motsvarar minst 13,6 miljarder euro årligen. Under de första sex månaderna uppbars dessutom omkring 2 miljarder euro i moms när det särskilt gäller import av försändelser av lågt värde med ett egentligt värde av högst 150 euro, vilket motsvarar cirka 4 miljarder euro årligen. Av den moms på 2 miljarder euro som uppburits i samband med import av varor av lågt värde under de första sex månaderna samlades nästan 1,1 miljarder euro in via importordningen. Paketet har uppnått målet att uppnå ett rättvisare och enklare skattesystem, samtidigt som målet att skydda medlemsstaternas momsintäkter har uppnåtts.

Genomförandet av paketet har också bidragit till att bekämpa momsbedrägerier. Analyser av tulluppgifter visar att de åtta främsta registrerade näringsidkarna inom ramen för importordningen stod för omkring 91 % av alla transaktioner som deklarerats för import till EU via importordningen. Detta är en mycket uppmuntrande statistik, eftersom den visar vilken inverkan den nya bestämmelsen för ”faktiska leverantörer” på marknadsplatser har haft på efterlevnaden. Genom förslaget föreslås därför att en ordning för faktiska leverantörer inom boende- och persontransportsektorerna inom plattformsekonomin ska införas.

- **Samråd med berörda parter**

Den 6 december 2019 anordnade Europeiska kommissionens generaldirektorat för skatter och tullar (GD Skatter och tullar) ett evenemang om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern i Bryssel, Belgien. Detta evenemang sammanförde berörda parter som arbetar med moms för att diskutera vilka möjligheter och utmaningar som ny teknik medför när det gäller moms. I synnerhet diskuterades potentialen hos användningen av avancerad teknik. Seminariet innebar

också en möjlighet att dela med sig av de senaste erfarenheterna om hur medlemsstaterna använder sig av digitala lösningar för momsrapportering, momsuppbörd och upptäckt av momsbedrägerier.

Kommissionen arbetade med två expertgrupper för diskussionerna på teknisk nivå: gruppen för mervärdesskattens framtid och expertgruppen för mervärdesskatt. Möten hölls i gruppen för mervärdesskattens framtid (den 9 februari och den 6 maj 2022) och i expertgruppen för mervärdesskatt (den 29 november 2021 och den 10 juni 2022) för att diskutera olika frågor som rör moms i initiativet om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern. En undergrupp för ”plattformsekonomens mervärdesskatteaspekter”, bestående av representanter för gruppen för mervärdesskattens framtid och expertgruppen för mervärdesskatt, fick i uppdrag att ge råd till och bistå GD Skatter och tullar genom att göra en djupgående analys av de problem vad gäller moms som de olika aktörerna inom plattformsekonomin stöter på. Resultatet av undergruppens arbete finns på [2. GROUP ON THE FUTURE OF VAT \(GFV\) - Library \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/taxation_customs/what_is_new/eu_vat_group_on_the_future_of_vat_gfv_en) (inte översatt till svenska).

Två Fiscalis-workshoppar ägde också rum (maj och oktober 2021) för att samla in återkoppling från medlemsstaterna och berörda parter om interimrapporten och utkastet till slutrapport från studien om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern.

Ett offentligt samråd anordnades också, mellan den 20 januari och den 5 maj 2022, vilket resulterade i 193 svar. Syftet med samrådet var att få synpunkter från berörda parter på huruvida de nuvarande momsreglerna lämpar sig för den digitala tidsåldern och på hur den digitala tekniken kan användas för att hjälpa medlemsstaterna att bekämpa momsbedrägerier och för att gynna företagen. Samrådsrapporten finns tillgänglig på initiativets sida för offentligt samråd: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age/public-consultation_sv.

Berörda parter höll med om att det fanns en klyfta mellan de gamla momsreglerna och dagens digitala tidsålder.

När det gäller momsrapportering var de svarande eniga om att ett krav på digital rapportering skulle kunna medföra fördelar, och de klargjorde att de föredrar en e-faktureringslösning som också kan användas för deras interna rutiner. Medlemsstaterna efterlyste större självständighet när det gäller att besluta om inhemska krav på digital rapportering.

När det gäller plattformsekonomin medgav berörda parter i stort att det förekom problem, med mer nyanserade åsikter beroende på svarandens affärsmodell. De som skulle påverkas (dvs. plattformar) avvisade i allmänhet bestämmelsen om faktisk leverantör och uttryckte sin preferens för status quo.

När det gäller registrering till mervärdesskatt höll berörda parter enhälligt med om att tillämpningsområdet för unionsordningen/importordningen måste utvidgas. Företag begärde också att omvänd betalningsskyldighet skulle göras obligatorisk för icke-etablerade personers leveranser/tillhandahållanden mellan företag. Vissa parter stödde också förslaget om att göra importordningen obligatorisk.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen utgick från den analys som genomförts av Economisti Associati S.r.l. för studien om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern (som pågick mellan oktober 2020 och mars 2022)⁵¹. Slutrapporten lämnades in den 1 april 2022.

Syftet med studien var för det första att utvärdera den nuvarande situationen när det gäller allt från kraven på digital rapportering till behandlingen av moms inom plattformsekonomin, en enda registrering till mervärdesskatt och importordningen, och för det andra att bedöma effekterna av ett antal möjliga politiska initiativ på dessa områden.

- **Konsekvensbedömning**

Konsekvensbedömningen av förslaget granskades av nämnden för lagstiftningskontroll den 22 juni 2022 och fick ett positivt yttrande (Ares(2022)4634471). Nämnden rekommenderade att mer detaljerade uppgifter skulle läggas till för en bättre beskrivning av de metoder som använts för modelleringen och för att ytterligare förtydliga alternativen. Konsekvensbedömningen ändrades i enlighet med detta till att inkludera medlemsstaternas och de olika sektorernas perspektiv på plattformsekonomin, de ekonometriska analyser/tekniker som användes för modelleringen beskrevs utförligt och strukturen hos de krav på digital rapportering som angavs i respektive alternativ beskrevs närmare.

Flera politiska alternativ analyserades i konsekvensbedömningen.

- För **momsrapporteringen** varierade alternativen från en enkel rekommendation om att införa ett EU-krav på digital rapportering och begära uppgifter i ett särskilt format, till införandet av krav på digital rapportering på både EU-nivå och nationell nivå.
- När det gäller **behandlingen av moms inom plattformsekonomin** varierade alternativen från rättsliga förtydliganden till införandet av en bred bestämmelse om ”faktisk leverantör” tillämplig på all försäljning av tjänster via plattformar.
- När det gäller **registrering till mervärdesskatt** rörde alternativen unionsintern handel (olika intervall för utvidgning av unionsordningen och införande av en omvänd betalningsskyldighet för icke-etablerade personers leveranser/tillhandahållanden mellan företag) och import av försändelser av lågt värde (att göra importordningen obligatorisk för olika leverantörer, med/utan en viss gräns och avskaffande av tröskelvärde på 150 euro för användning av importordningen).

Analysen visade att den bästa balansen när det gäller de politiska alternativen sett till ändamålsenlighet, proportionalitet och subsidiaritet skulle uppnås genom att kombinera införandet av krav på digital rapportering på EU-nivå med en bestämmelse om ”faktisk leverantör” för sektorerna för korttidsuthyrning av boende och persontransport och en kombination av en bredare utvidgning av unionsordningen, omvänd betalningsskyldighet och en obligatorisk importordning för plattformar.

⁵¹ ”Moms och digitalisering”. Slutrapport (vol. I–III). Särskilt avtal nr 07 om genomförande av ramavtal nr TAXUD/2019/CC/150.

Mellan 2023 och 2032 förväntas denna strategi medföra mellan 172 miljarder euro och 214 miljarder euro i nettovinster, inklusive 51 miljarder euro i besparingar. Dessa besparingar omfattar följande:

- 41,4 miljarder euro från momsrapporteringen (11 miljarder euro från avskaffandet av gamla rapporteringsskyldigheter, 24,2 miljarder euro från minskade fragmenteringskostnader, 4,3 miljarder euro i besparingar genom förifyllda momsdeklarationer och 1,9 miljarder euro från e-fakturerings).
- 0,5 miljarder euro från rationaliseringen och förtydligandena med avseende på plattformsekonomin.
- 8,7 miljarder euro från avskaffandet av skyldigheterna att registrera sig till mervärdesskatt. Miljö- och samhällsrelaterade fördelar och fördelar från företagsautomatisering, liksom fördelar med koppling till den inre marknadens funktion (mer lika villkor) och en effektivare skattekontroll förväntas också.

I linje med målen för hållbar utveckling nr 8 och 9⁵² främjar ett mer effektivt och hållbart moms-system ekonomisk tillväxt, samtidigt som digital rapportering stöder företagsautomatisering och främjar innovation. I linje med principen ”digitalt som standard” sparar man genom införandet av digital rapportering in på pappersfakturer och gynnar miljön.

Konsekvensbedömningen och dess bilagor, sammanfattningen och nämndens yttrande om konsekvensbedömningen finns på sidan för samrådet på portalen ”Kom med synpunkter”: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age_sv.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta förslag är ett Refit-initiativ för att modernisera de nuvarande momsreglerna och ta hänsyn till de möjligheter som erbjuds via den digitala tekniken⁵³. Förslaget förväntas harmonisera behandlingen av moms och främja tillhandahållandet av gränsöverskridande leveranser på den inre marknaden, bidra till att förbättra skatteuppbörden och därmed säkerställa hållbara intäkter under återhämtningen från covid-19-pandemin.

Man förväntar sig att företag som ägnar sig åt gränsöverskridande transaktioner kommer att uppleva en nettovinst av införandet av förslaget. På det hela taget kommer införandet av krav på digital rapportering på EU-nivå, ordningen för faktiska leverantörer och en enda registrering till mervärdesskatt att stödja principen ”en in, en ut” eller till och med gå längre, till ”en in, flera ut” med tanke på de många skyldigheter som har införts av nationella myndigheter. De sammanlagda besparingarna under tioårsperioden 2023–2032 uppskattas till 51 miljarder euro och den totala genomförandekostnaden (för företag och nationella förvaltningar) uppgår till 13,5 miljarder euro under samma period.

⁵² <https://sdgs.un.org/goals>.

⁵³ Kommissionens arbetsprogram för 2022, bilaga II: Refit-initiativ, underavsnittet ”En ekonomi som fungerar för människor” (nr 20).

Avskaffandet av sammanställningar till följd av kravet på digital rapportering förväntas medföra en nettovinst för företag som ägnar sig åt gränsöverskridande transaktioner. Företag som inte är verksamma över gränserna (de allra flesta mikroföretag och småföretag) skulle dock behöva bära kostnader i samband med införandet av kravet på digital rapportering. Dessa kostnader skulle delvis kunna mildras genom införandet av ytterligare tjänster på nationell nivå, t.ex. förfyllda momsdeklarationer. En enda registrering till mervärdesskatt förväntas minska behovet av flera registreringar i andra medlemsstater ännu mer och bidra till att minska de administrativa bördorna och kostnaderna för företag som ägnar sig åt gränsöverskridande leveranser/tillhandahållanden på den inre marknaden.

Plattformen ”Fit for Future” inkluderade initiativet om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern i sitt årliga arbetsprogram för 2022, och erkände initiativets potential att minska den administrativa bördan på området⁵⁴. De belägg som ligger till grund för denna expertgrupps yttrande av den 5 december 2022 har beaktats vid utarbetandet av detta förslag.

- **Grundläggande rättigheter**

Ej tillämpligt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget förväntas öka medlemsstaternas momsintäkter. De operativa målen har fastställts till att minska mervärdesskattgapet med upp till 4 procentenheter jämfört med 2019 års nivå, inklusive referensscenariot. Den uppskattade totala fördelen mellan 2023 och 2032, inklusive de ytterligare momsintäkterna, varierar mellan 172 miljarder euro och 214 miljarder euro.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Mervärdesskattekommittén, en rådgivande kommitté för mervärdesskattefrågor som företrädare för alla medlemsstater deltar i och som leds av kommissionstjänstemän från generaldirektoratet för skatter och tullar (GD Skatter och tullar), kommer att övervaka genomförandet av initiativet om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern och diskutera och förtydliga eventuella tolkningsfrågor mellan medlemsstaterna om den nya lagstiftningen.

Ständiga kommittén för administrativt samarbete kommer att behandla alla möjliga frågor som rör det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna till följd av de nya bestämmelserna i detta lagstiftningspaket. Om ny lagstiftning krävs kan gruppen för mervärdesskattens framtid och expertgruppen för mervärdesskatt komma att rådfrågas ytterligare.

Dessutom kommer kommissionen och medlemsstaterna att övervaka och utvärdera om initiativet fungerar korrekt och i vilken utsträckning dess mål har uppnåtts, på grundval av de indikatorer som anges i avsnitt 4 i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

⁵⁴ [2022 annual work programme - fit for future platform en.pdf \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/2022_annual_work_programme_fit_for_future_platform_en.pdf).

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Förslaget kräver förklarande dokument om införlivandet.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Plattformer: artiklarna 28a, 46a, 135.3, 136b, 172a, 242a och 306

En ordning för faktiska leverantörer kommer att införas inom de sektorer inom plattformsekonomin som rör korttidsuthyrning av boende och persontransport (artikel 28a). Enligt denna åtgärd kommer plattformen att ta ut och redovisa moms på den underliggande leveransen om den underliggande leverantören inte tar ut moms på grund av att denne till exempel är en fysisk person eller använder sig av den särskilda ordningen för små företag. Detta kommer att säkerställa lika villkor mellan plattformar som erbjuder tjänster och andra traditionella leverantörer som kvalificerar sig som beskattningsbara personer, utan att man belastar de underliggande leverantörer som bedriver verksamhet genom plattformen. Modellen med ”faktisk leverantör” är en förenklingsåtgärd som är avsedd att underlätta uppbörden av moms i särskilda situationer. Detta är vanligtvis fallet när förmedlaren i en transaktion (dvs. plattformen) har en bättre möjlighet än den underliggande leverantören att säkerställa att den moms som ska erläggas för denna transaktion uppbärs. Detta beror antingen på att det skulle vara alltför betungande för denna underliggande leverantör att uppbära momsen (t.ex. när den underliggande leverantören är en fysisk person eller en beskattningsbar person som använder sig av särskilda ordningar för små företag) eller på att det är säkrare att uppbära momsen från denna förmedlare (när den underliggande leverantören inte är etablerad i EU). Närmare bestämmelser om den praktiska tillämpningen av åtgärden återfinns i det åtföljande förslaget om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 282/2011.

För att förhindra missbruk har det klargjorts att en transaktion där plattformen är den faktiska leverantören inte kan inkluderas i den särskilda ordningen för resebyråer (artikel 306).

Dessutom har förtydliganden av den befintliga momslagstiftningen på detta område införts. Närmare bestämt följande:

- Att den möjliggörande tjänst som tillhandahålls av en plattform bör betraktas som en förmedlingstjänst (artikel 46a). Detta medför en enhetlig tillämpning av reglerna om platsen för leverans/tillhandahållande för den möjliggörande tjänsten.
- Att leveransen/tillhandahållandet från den underliggande leverantören till plattformen ska undantas från moms utan avdragsrätt (artikel 136b).
- Att tillhandahållandet av korttidsuthyrning av boende ska betraktas som en sektor som liknar hotellsektorn och därför inte har rätt att undantas från moms (artikel 135). Detta säkerställer att momsen för det faktiska tillhandahållandet från plattformen till slutkonsumenten behandlas på samma sätt som de tjänster som tillhandahålls av traditionella hotell till slutkonsumenter.
- Att plattformen tillhandahåller tjänster/levererar varor till slutkunden bör inte påverka plattformens avdragsrätt för verksamheten (artikel 172a).
- Att plattformen, för tillhandahållanden/leveranser som inte omfattas av modellen med faktisk leverantör, kommer att bli skyldig att föra räkenskaper över både tillhandahållanden/leveranser mellan företag och över tillhandahållanden/leveranser

mellan företag och konsument (artikel 242a). Åtföljande lagstiftning (förslaget om ändring av förordning (EU) nr 904/2010) kommer att standardisera hur denna information ska överföras till medlemsstaterna. För tillhandahållanden/leveranser som omfattas av modellen med faktisk leverantör gäller de normala momsredovisningsreglerna.

E-fakturering kommer att bli huvudregeln för utfärdande av fakturor: Artiklarna 217, 218 och 232

För att anpassa momsdirektivet till den nya digitala verkligheten krävs en förändring av hur elektroniska fakturor behandlas. Hittills har momsdirektivet likställt pappersfakturor och elektroniska fakturor. Enligt artikel 232 måste mottagaren godkänna utfärdandet av elektroniska fakturor. Detta krav hindrade medlemsstaterna från att införa obligatorisk elektronisk fakturering som kunde användas som grunden för ett elektroniskt rapporteringssystem. Det bromsade också in utvecklingen av elektroniska fakturor, eftersom beskattningsbara personer inte kunde anpassa sina faktureringsystem för att införa en ren elektronisk fakturering till följd av att de var tvungna att utfärda pappersfakturor när mottagaren inte godkände elektroniska fakturor.

Förslaget förändrar denna situation, genom att i artikel 218 föreskriva att elektronisk fakturering blir standardsystemet för utfärdande av fakturor. Pappersfakturor kommer endast att kunna användas i situationer där medlemsstaterna godkänner sådana. Detta godkännande får inte omfatta de fall som omfattas av rapporteringskraven i avdelning XI kapitel 6, eftersom detta skulle förhindra eller skapa svårigheter för den automatiska rapporteringen av uppgifterna. Beskattningsbara personer kommer alltid att tillåtas utfärda elektroniska fakturor i enlighet med den europeiska standarden. Denna standard är den som antogs genom kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1870⁵⁵ i enlighet med begäran i direktiv 2014/55/EU. Utfärdandet och överföringen av elektroniska fakturor ska inte kräva förhandsgodkännande från medlemsstatens skattemyndigheter för att de ska skickas till mottagaren. Flera medlemsstater har beviljats en särskild åtgärd för att tillämpa obligatorisk e-fakturering, där sådana klareringssystem har införts. Dessa system får endast tillämpas av dessa medlemsstater fram till den 1 januari 2028, vilket säkerställer konvergens med EU:s digitala rapporteringssystem.

För att säkerställa att beskattningsbara personer inte kommer att vara beroende av mottagarens godkännande för att utfärda en elektronisk faktura stryks artikel 232 i momsdirektivet.

Vidare ändras definitionen av elektronisk faktura i momsdirektivet för att anpassa begreppet till det i direktiv 2014/55/EU om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling, som reglerar elektronisk fakturering vid transaktioner mellan företag och myndigheter. När det

⁵⁵ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1870 av den 16 oktober 2017 om offentliggörande av hänvisningen till den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU.

hänvisas till elektroniska fakturor i momsdirektivet kommer det därför att hänvisas till strukturerade elektroniska fakturor.

Tidsfrist för utfärdande av fakturor för gemenskapsinterna varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster där omvänd betalningsskyldighet tillämpas: artikel 222

När det gäller undantagna gemenskapsinterna varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster från icke-etablerade beskattningsbara personer som omfattas av omvänd betalningsskyldighet föreskrivs i momsdirektivet en tidsfrist för utfärdande av en elektronisk faktura, som kan uppgå till 45 dagar från den tidpunkt då den beskattningsgrundande händelsen inträffade.

Det nya rapporteringssystemet bygger på idén om realtidsinformation. Eftersom rapporteringen baseras på utfärdandet av fakturan kommer en sådan tidsfrist att göra att informationen om dessa leveranser/tillhandahållanden inkommer till skatteförvaltningen alltför sent. I artikel 222 fastställs därför en tidsfrist på två dagar efter det att den beskattningsgrundande händelsen ägt rum för utfärdande av fakturor i dessa fall.

Avskaffande av möjligheten att utfärda samlingsfakturor: artikel 223

Syftet med det nya rapporteringssystemet är att informera skatteförvaltningarna om transaktioner i nästan realtid och främja användningen av elektroniska fakturor. Möjligheten att utfärda samlingsfakturor för en kalendermånad strider mot dessa mål. Därför stryks artikel 223, så det kommer inte att gå att fortsätta att utfärda samlingsfakturor.

Uppgifter i fakturan: artikel 226

Syftet med det nya rapporteringssystemet är att förse skatteförvaltningarna med den information som behövs samtidigt som den administrativa bördan för beskattningsbara personer minimeras. För att uppnå det senare målet kommer rapporteringssystemet att utnyttja utfärdandet av en elektronisk faktura för att automatisera rapporteringsprocessen. För att detta ska vara möjligt är det dock nödvändigt att inkludera alla uppgifter i fakturan som skatteförvaltningarna behöver för rapporteringsskyldigheten.

Därför har artikel 226 ändrats för att säkerställa att alla uppgifter som ska rapporteras inkluderas i fakturan. De uppgifter som ska ingå i fakturan är identifieraren för det bankkonto till vilket betalningen för fakturan ska krediteras, de överenskomna datumen och beloppet för varje betalning som avser en konkret transaktion och, när det gäller en faktura som ändrar den ursprungliga fakturan, uppgifter om den ursprungliga fakturan.

Strykning av föråldrade artiklar: artikel 237

I artikel 237 föreskrivs en skyldighet för kommissionen att lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om effekterna av faktureringsreglerna. Eftersom denna

skyldighet redan har uppfyllts⁵⁶ finns det ingen anledning att behålla denna artikel i momsdirektivet.

Digitalt rapporteringssystem för gemenskapsinterna transaktioner: artiklarna 262–271

Ett av initiativets mål är att ersätta de föråldrade sammanställningarna med ett system för krav på digital rapportering för gemenskapsinterna transaktioner, vilket kommer att tillhandahålla snabbare information om varje transaktion och information av högre kvalitet. Denna information kommer att ligga till grund för medlemsstaternas riskanalyssystem för att hjälpa dem att bekämpa momsbedrägerier i samband med gemenskapsintern handel, särskilt gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag. I detta syfte hänvisar kapitel 6 i avdelning XI, som hänvisade till sammanställningarna, nu till kraven på digital rapportering och dess nya avsnitt 1 till kraven på digital rapportering för gemenskapsinterna transaktioner.

Kraven på digital rapportering för gemenskapsinterna transaktioner kommer att gälla samma transaktioner som omfattades av sammanställningarna, med undantag för avropslagren på de villkor som anges i artikel 17a, som kommer att upphöra att gälla. Av denna anledning stryks punkt 2 i artikel 262. Dessutom kommer varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster som omfattas av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i enlighet med artikel 194 också att inkluderas i sammanställningarna och följaktligen i kraven på digital rapportering.

I artikel 263 fastställs huvuddragen i det nya digitala rapporteringssystemet: informationen måste översändas för varje transaktion, tidsfristen för överföring av uppgifterna är två arbetsdagar efter det att fakturan utfärdades eller efter den dag då fakturan skulle ha utfärdats om den beskattningsbara personen inte fullgör sin skyldighet att utfärda en faktura, överföringen av uppgifterna måste ske elektroniskt och medlemsstaterna ska tillhandahålla medel för denna överföring. Slutligen kan informationen översändas direkt av den beskattningsbara personen eller av en tredje part för dennes räkning.

Överföringen av uppgifterna kan ske i enlighet med den europeiska standarden. Medlemsstaterna kan tillåta att uppgifter från elektroniska fakturor som utfärdats i ett annat format översänds, under förutsättning att de också godkänner användningen av den europeiska standarden. Under alla omständigheter måste de uppgiftsformat som medlemsstaterna godkänner garantera driftskompatibilitet med den europeiska standarden.

Denna bestämmelse ger medlemsstaterna och beskattningsbara personer flexibilitet att använda olika uppgiftsformat för överföringen av uppgifterna. I bestämmelsen föreskrivs dock minst en standard som ska godtas av alla medlemsstater, vilket gör det möjligt för företag att skicka in sina uppgifter om gemenskapsinterna transaktioner enligt den europeiska standarden i alla medlemsstater, utan att behöva anpassa sig till olika rapporteringssystem.

I artikel 264 första stycket föreskrivs vilka uppgifter som ska lämnas för varje transaktion. I grund och botten är denna information densamma som den som skulle lämnas i

⁵⁶ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om en utvärdering av reglerna om fakturering i direktiv 2006/112/EG om det gemensamma systemet för mervärdesskatt (COM(2020) 47).

sammanställningarna, men den ska anges för varje transaktion i stället för i aggregerad form för respektive kund. Det finns dock nya fält som har lagts till för att förbättra upptäckten av bedrägerier. Dessa nya fält är hänvisningen till den tidigare fakturan när det rör sig om rättelse av fakturor, uppgifter om det bankkonto till vilket betalningen för fakturan ska krediteras och de datum som överenskommits för betalningen av transaktionsbeloppet. I strävan efter en fullständig standardisering och driftskompatibilitet ska kommissionen anta genomförandebestämmelser för att definiera ett gemensamt elektroniskt meddelande i detta syfte.

Enligt artikel 266 fick medlemsstaterna begära in ytterligare uppgifter om gemenskapsinterna transaktioner. Denna möjlighet strider mot den önskade harmoniseringen på detta område. Därför stryks denna artikel från momsdirektivet, vilket innebär att skattebetalarna alltid kommer att lämna samma information när de genomför en gemenskapsintern transaktion, oavsett i vilken medlemsstat transaktionen äger rum.

Enligt artikel 268 är medlemsstaterna skyldiga att samla in uppgifter från skattebetalare som på deras territorium gör gemenskapsinterna förvärv av varor eller transaktioner som kan likställas med sådana. Insamlingen av dessa uppgifter var frivillig för medlemsstaterna inom ramen för sammanställningarna.

Eftersom sammanställningarna ersätts med ett nytt digitalt rapporteringssystem krävs det att vissa artiklar i momsdirektivet som innehöll hänvisningar till sammanställningar ändras, så att de ersätts med hänvisningar till det nya rapporteringssystemet. Så är fallet med artiklarna 42, 138a, 262, 265 och 267. Andra artiklar som reglerade olika aspekter av sammanställningarna och som inte längre är nödvändiga i och med det nya rapporteringssystemet har strukits. Så är fallet med artiklarna 266, 269, 270 och 271.

Digitalt rapporteringssystem för varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster mot ersättning som utförs inom en medlemsstats territorium: artiklarna 271a–273

Vid sidan av att ersätta sammanställningarna med ett nytt digitalt rapporteringssystem för gemenskapsinterna transaktioner syftar initiativet till att harmonisera de befintliga och framtida rapporteringssystemen för varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster mot ersättning som utförs inom en medlemsstats territorium, för att undvika den administrativa börda som detta fragmenterade regelverk medför för beskattningsbara personer som bedriver verksamhet i flera medlemsstater. Dessa system kommer att anpassas till det digitala rapporteringssystem som har utformats för gemenskapsinterna transaktioner, vilket förenklar efterlevnaden för skattebetalarna, som med ett gemensamt format kommer att kunna tillhandahålla de uppgifter som krävs för både inhemska transaktioner och gemenskapsinterna transaktioner i alla medlemsstater.

Denna harmonisering uppnås genom reglerna i det nya avsnitt 2 i avdelning XI kapitel 6.

Enligt artikel 271a.1 får medlemsstaterna införa ett rapporteringssystem för varuleveranser och tillhandahållanden av tjänster mellan beskattningsbara personer inom deras territorium. Enligt artikel 271a.2 får medlemsstaterna införa rapporteringssystem för alla andra typer av transaktioner. Denna andra punkt omfattar exempelvis rapportering av varuleveranser eller tillhandahållanden av tjänster som en beskattningsbar person utför till förmån för en privatperson.

Det bör noteras att artikel 271a utgör en möjlighet, men inte en skyldighet för medlemsstaterna. Om de beslutar sig för att införa ett rapporteringssystem enligt punkt 1 i den artikeln, det vill säga ett rapporteringssystem för transaktioner mellan beskattningsbara personer inom deras medlemsstats territorium, måste ett sådant system dock uppfylla kraven i artikel 271b.

Rapporteringssystemet i artikel 271b liknar det som har utformats för gemenskapsinterna transaktioner: rapportering per transaktion, överföring av uppgifter två arbetsdagar efter det att fakturan utfärdades eller efter den dag då fakturan skulle ha utfärdats om den beskattningsbara personen inte fullgör sin skyldighet att utfärda en faktura, möjlighet för den beskattningsbara personen att överföra uppgifterna direkt eller genom en tjänsteleverantör och möjlighet att överföra uppgifterna enligt den europeiska standarden. Medlemsstaterna kan ställa ytterligare verktyg till förfogande för beskattningsbara personers överföring av uppgifter. Målet är än en gång att ge medlemsstaterna och beskattningsbara personer tillräcklig flexibilitet för att kunna använda sig av olika metoder för överföringen av uppgifter, samtidigt som det finns minst en standard som kommer att godtas av alla medlemsstater och därmed gör det möjligt för företag att lämna in sina uppgifter enligt den europeiska standarden i alla medlemsstater, utan att behöva anpassa sig till olika rapporteringssystem.

Det kommer att behöva kontrolleras om reformen av rapporteringssystemet uppnår målen att minska mervärdesskattgapet och sänka de kostnader för beskattningsbara personer som beror på fragmenteringen av dessa system. Därför åläggs kommissionen i artikel 271c att senast i mars 2033 lägga fram en rapport med en utvärdering av de resultat som uppnåtts genom denna reform och, vid behov, ett förslag som tar itu med begränsningarna och innehåller ytterligare harmonisering av den inhemska rapporteringen. Denna tidsfrist kommer att göra det möjligt att utvärdera rapporteringssystemen när de har införts fullt ut, med hänsyn tagen till att medlemsstaterna inte behöver anpassa sig helt efter de harmoniserade kraven förrän 2028.

För att harmonisera rapporteringssystemen räcker det inte att de framtida systemen införs i enlighet med kraven i detta initiativ. Medlemsstater som redan har inrättat rapporteringssystem för dessa transaktioner måste anpassa dem till det harmoniserade rapporteringssystemets särdrag. Därför krävs det i initiativet att denna anpassning ska säkerställas senast 2028.

Artikel 273 fortsätter att ge medlemsstaterna frihet att införa de skyldigheter som de anser nödvändiga för att säkerställa korrekt uppbörd av moms och förhindra momsundandragande. Denna frihet är dock begränsad när det gäller rapporteringsskyldigheter, som endast kan införas i enlighet med bestämmelserna i avdelning XI kapitel 6, när det gäller de transaktioner som omfattas av dessa bestämmelser.

En enda registrering till mervärdesskatt och förbättringar av de befintliga reglerna för e-handel och ordningen för beskattning av vinstmarginal

Ändringar och förtydliganden av den befintliga momslogstiftningen har införts enligt vad som anges nedan.

För att uppnå beskattning vid destinationen och i linje med artikel 4 i rådets direktiv (EU) 2022/542 om ändring av direktiven 2006/112/EG och (EU) 2020/285 vad gäller

mervärdesskattesatser⁵⁷ ändras artikel 14.4.1 a för att utvidga definitionen av gemenskapsintern distansförsäljning av varor till att omfatta begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter. Vidare ska artikel 35 strykas och sådana leveranser beskattas på bestämmelseorten i linje med artikel 33 a. Det blir därmed möjligt att tillämpa förenklingsordningen med en enda kontaktpunkt för att deklarerat denna distansförsäljning, vilket ytterligare minimerar behovet av att registrera sig i flera medlemsstater.

För att minska möjligheterna att undvika moms föreskrivs i den nya artikel 39a att leveranser av konstverk och antikviteter utan försändelse eller transport (eller leveranser där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas och avslutas i samma medlemsstat) ska beskattas på den plats där förvärvaren är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas.

Tillämpningen av regeln om faktisk leverantör utvidgas genom ändringarna av artikel 14a. När det gäller varuleveranser inom EU ändras framför allt punkt 2 för att utvidga tillämpningen av regeln om faktisk leverantör. Genom denna utvidgning kommer regeln om faktisk leverantör nu att omfatta alla varuleveranser inom EU som möjliggörs av ett elektroniskt gränssnitt, oberoende av var den underliggande leverantören är etablerad och oberoende av förvärvarens status. Dessutom ska en ny punkt 3 införas för att föreskriva att regeln om faktisk leverantör ska tillämpas på vissa överföringar av egna varor som möjliggörs via ett elektroniskt gränssnitt.

Bestämmelserna i momsdirektivet om arrangemang för avropslager ändras för att införa ett brytdatum, den 31 december 2024, efter vilket inga nya överföringar av lager kan göras inom ramen för dessa arrangemang. Artikel 17a, som reglerar arrangemangen för avropslager, ändras ytterligare genom införandet av en ny punkt för att klargöra att artikeln kommer att upphöra att gälla med verkan från den 31 december 2025. Dessa ändringar införs för att spegla det faktum att de nuvarande arrangemangen för avropslager inte längre kommer att krävas eftersom den nya förenklingsordningen med en enda kontaktpunkt för överföringar av egna varor är heltäckande och inbegriper gränsöverskridande befordran av varor som för närvarande omfattas av arrangemangen för avropslager.

I artikel 59c föreskrivs ett kalenderårsbaserat tröskelvärde på 10 000 euro under vilket gränsöverskridande leveranser av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster och gemenskapsintern distansförsäljning av varor från en tillhandahållare/leverantör som är etablerad i EU i endast en medlemsstat, får fortsätta att vara föremål för moms i den medlemsstat där den beskattningsbara person som tillhandahåller dessa telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster är etablerad eller där varorna befinner sig när försändelsen eller transporten avgår. Förutom gränsöverskridande tillhandahållanden av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster klargörs det nu att endast gemenskapsintern distansförsäljning av varor som levereras från den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad ingår i tröskelvärdet.

⁵⁷ Rådets direktiv (EU) 2022/542 av den 5 april 2022 om ändring av direktiven 2006/112/EG och (EU) 2020/285 vad gäller mervärdesskattesatser.

Ändringen i artikel 66 bidrar till att klargöra tidpunkten för den beskattningsgrundande händelsen när det rör sig om leveranser/tillhandahållanden inom ramen för förenklingsordningarna med en enda kontaktpunkt för aktörer utanför unionen och unionsordningen med en enda kontaktpunkt.

I den nya punkt 1a i artikel 143 föreskrivs att en genomförandeakt ska antas för att införa särskilda åtgärder för att förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt genom att på ett bättre sätt säkerställa att leverantörens eller dennes förmedlares momsregistreringsnummer enligt importordningen, som krävs för tillämpningen av undantaget i artikel 143.1 ca, används och kontrolleras på rätt sätt.

För att ytterligare minimera behovet av att registrera sig i en medlemsstat där beskattningen av en inhemsk leverans/ett inhemskt tillhandahållande mellan företag äger rum gör ändringen i artikel 194 det obligatoriskt för medlemsstaterna att godta tillämpningen av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet om en leverantör, som för momsändamål inte är etablerad i den medlemsstat där momsen ska erläggas, levererar varor till en person som är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstaten. Genom denna reform säkerställs det att under sådana omständigheter behöver den leverantör som inte är registrerad i den medlemsstaten inte registrera sig där. Vidare utesluts genom ändringen leveranser av varor som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal från den obligatoriska tillämpningen av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet. För att säkerställa en lämplig uppföljning av varorna ska denna typ av leveranser nu nämnas i den sammanställning som avses i artikel 262.

Eftersom den nya förenklingsordningen med en enda kontaktpunkt för överföringar av egna varor omfattar gränsöverskridande befordran av varor som för närvarande omfattas av arrangemang för avropslager, upphävs genom ändringarna i artiklarna 243.3 och 262.2 bestämmelserna i momsdirektivet om arrangemang för avropslager med verkan från och med den 1 januari 2026, eftersom de inte längre behövs. Som redan har nämnts planeras en period på tolv månader så att arrangemang för avropslager som genomförs senast den 31 december 2024 kan slutföras.

Ändringen i artikel 359 utvidgar tillämpningsområdet för den enda kontaktpunkten för aktörer utanför unionen till tillhandahållanden av tjänster från företag i tredjeländer till alla icke beskattningsbara personer, även om de inte är bosatta eller stadigvarande vistas i en medlemsstat.

Ändringen i artikel 365 klargör vid vilken tidpunkt ändringar kan göras i de relevanta momsdeklarationerna i ordningen för den enda kontaktpunkten för aktörer utanför unionen. Nu kan ändringar göras i samma deklaration i den mån dessa ändringar sker före den tidpunkt då deklarationen skulle ha lämnats in.

För unionsordningen utvidgas genom de nya leden i artikel 369a definitionen av konsumtionsmedlemsstat till att omfatta varuleveranser enligt artikel 36 (leverans av varor inklusive installation eller montering), 37 (leverans av varor ombord på fartyg, flygplan eller tåg) och 39 (leverans av gas, el, värme och kyla) samt inhemska varuleveranser.

I artikel 369b anges det att för ovannämnda typer av leveranser kan unionsordningen också användas i den mån dessa varor levereras till icke beskattningsbara personer (eller till beskattningsbara personer eller icke beskattningsbara juridiska personer vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för moms enligt artikel 3.1 i direktiv 2006/112/EG). Dessutom kan ordningen även tillämpas på inhemska leveranser av varor omfattade av ordningen för beskattning av vinstmarginal till alla andra beskattningsbara personer som görs inom ramen för denna ordning av beskattningsbara återförsäljare.

Genom ändringen av artikel 369g.1 och de nya punkterna ändras innehållet i deklarationen enligt unionsordningen så att ovannämnda leveranser kan inkluderas.

Ändringen i artikel 369g.2 och den nya punkten 2a förtydligar vilka uppgifter som ska lämnas i deklarationen enligt unionsordningen avseende ovannämnda leveranser, och det anges att leveranser med nollskattesats och på annat sätt undantagna varuleveranser omfattas av unionsordningen och därför också ska rapporteras.

Ändringen i artikel 369g.3 visar att deklarationen enligt unionsordningen ska omfatta tillhandahållanden av tjänster med nollskattesats och på annat sätt undantagna tjänster som omfattas av den särskilda ordningen.

Ändringen i artikel 369g.4 klargör att ändringar av momsdeklarationer enligt unionsordningen efter den tidpunkt då deklarationen ska ha lämnats in måste göras i en senare deklaration.

Ändringen i artikel 369j föreskriver att avdrag inte är möjligt i momsdeklarationen enligt unionsordningen, utan att moms ska återbetalas i enlighet med ett lämpligt återbetalningssystem.

Den nya punkten i artikel 369m gör det obligatoriskt att använda importordningen för elektroniska gränssnitt som i egenskap av faktisk leverantör möjliggör viss distansförsäljning av importerade varor.

Artikel 369p ändras för att föreskriva att innan den särskilda importordningen börjar användas måste en beskattningsbar person eller en förmedlare som utsetts för dennes räkning ange den beskattningsbara personens status som faktisk leverantör för identifieringsmedlemsstaten, när det gäller distansförsäljning av varor som importeras till EU.

Genom ändringen i artikel 369r och de nya leden föreskrivs att om en beskattningsbar person inte följer importordningens regler kommer denne att uteslutas från ordningen, såvida inte nämnda beskattningsbara person är skyldig att använda denna ordning i egenskap av faktisk leverantör. Om en sådan faktisk leverantör ständigt underlåter att följa reglerna för denna särskilda ordning kommer detta snarare att medföra andra påföljder än uteslutning från ordningen.

Genom ändringen i artikel 369t.2 klargörs det när ändringar kan göras i de relevanta momsdeklarationerna enligt importordningen. Om ändringar måste göras efter den tidpunkt då deklarationen skulle ha lämnats in, måste dessa göras i en senare deklaration.

I ändringen av artikel 369w föreskrivs att moms enligt den särskilda ordningen inte ska dras av utan återbetalas i enlighet med det tillämpliga återbetalningssystemet.

I de nya artiklarna 369xa–369xk föreskrivs tillämpningen av en ny ordning som är särskilt utformad för att förenkla momsskyldigheterna i samband med vissa överföringar av egna varor.

Artikel 369xa innehåller definitioner som gäller för den nya ordningen för överföringar av egna varor. Investeringsvaror eller varor för vilka det inte finns någon full avdragsrätt i den medlemsstat där det gemenskapsinterna förvärvet äger rum omfattas inte av den särskilda ordningen.

Genom artikel 369xb definieras ordningens tillämpningsområde. Varje beskattningsbar person som gör överföringar av egna varor, enligt definitionen i artikel 369xa, kan registrera sig för att använda denna särskilda ordning, och då kommer dennes alla relevanta överföringar att omfattas av den särskilda ordningen.

Enligt artikel 369xc ska en beskattningsbar person som utnyttjar ordningen informera sin identifieringsmedlemsstat på elektronisk väg om denne inleder, upphör med eller i relevant mån ändrar beskattningsbar verksamhet som omfattas av denna särskilda ordning.

Enligt artikel 369xd ska en beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning, när det gäller överföringar som omfattas av den ordningen, endast vara registrerad i en identifieringsmedlemsstat. För identifieringsändamål med avseende på den särskilda ordningen för överföringar av egna varor ska identifieringsmedlemsstaten använda det individuella momsregistreringsnummer som redan har tilldelats den beskattningsbara personen för dennes skyldigheter enligt det nationella systemet.

I artikel 369xe anges under vilka omständigheter beskattningsbara personer som utnyttjar ordningen för överföringar av egna varor ska uteslutas från ordningen, bland annat om de ständigt underlåter att följa ordningens regler eller upphör med sin relevanta verksamhet.

I artikel 369xf föreskrivs att momsdeklarationer ska lämnas in varje månad på elektronisk väg, även om ingen relevant verksamhet har bedrivits.

I artikel 369xg beskrivs den information som ska ingå i den månatliga momsdeklarationen, och det föreskrivs att ändringar av dessa deklarationer, efter den tidpunkt då deklarationen ska ha lämnats in, måste göras i en senare deklaration.

I artikel 369xh anges kraven för den valuta som ska användas i momsdeklarationen.

I artikel 369xi föreskrivs att, vid överföring av egna varor enligt ordningen, är gemenskapsinterna förvärv undantagna från skatteplikt i den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras.

I artikel 369xj föreskrivs att avdrag inte är möjligt i ovannämnda momsdeklaration, utan att moms ska återbetalas i enlighet med det tillämpliga återbetalningssystemet eller dras av som ingående moms i den nationella momsdeklarationen i en medlemsstat, i de fall som den beskattningsbara personen redan är registrerad till mervärdesskatt i en medlemsstat för verksamheter som inte omfattas av den särskilda ordningen.

I artikel 369xk fastställs redovisningsskyldigheterna för beskattningsbara personer som utnyttjar den särskilda ordningen för överföringar av egna varor.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,
i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
av följande skäl:

- (1) Den digitala ekonomins framväxt har i hög grad påverkat hanteringen av unionens mervärdesskattesystem, eftersom det inte lämpar sig för de nya digitala affärsmodellerna och inte medger en fullständig användning av de data som genereras av digitaliseringen. Rådets direktiv 2006/112/EG³ bör ändras för att ta hänsyn till denna utveckling.
- (2) Skyldigheterna att rapportera mervärdesskatt bör anpassas så att man kan hantera plattformsekonomins utmaningar och minska behovet av flera registreringar till mervärdesskatt i unionen.
- (3) Förlusten av mervärdesskatteintäkter, dvs. *mervärdesskattegapet*, uppskattades 2020 uppgå till 93 miljarder euro i unionen⁴, varav en betydande del orsakas av bedrägerier, särskilt gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag⁵, som uppskattas omfatta mellan

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁴ Mervärdesskattegapet motsvarar den totala skillnaden mellan de förväntade mervärdesskatteintäkterna på grundval av mervärdesskattelagstiftning och kompletterande bestämmelser och det belopp som faktiskt uppbärs:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

⁵ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>

40 och 60 miljarder euro⁶. I slutrapporten från konferensen om Europas framtid efterlyser medborgarna en harmonisering och samordning av skattepolitiken inom EU:s medlemsstater för att förhindra skatteundandragande och skatteflykt och ett främjande av samarbete mellan EU:s medlemsstater för att säkerställa att alla företag i EU betalar sin skäliga andel av skatterna. Initiativet om mervärdesskatt i den digitala tidsåldern är förenligt med dessa mål.

- (4) För att öka skatteuppbörden vid gränsöverskridande transaktioner och få ett slut på den nuvarande fragmenteringen till följd av medlemsstaternas olika rapporteringssystem bör regler fastställas för krav på digital rapportering i unionen. Sådana regler bör medföra att skatteförvaltningarna får uppgifter transaktion för transaktion, i syfte att möjliggöra korsanalyser av data, stärka skatteförvaltningarnas kontrollkapacitet och avskräcka från bristande efterlevnad av reglerna, samtidigt som reglerna minskar efterlevnadskostnaderna för företag som är verksamma i olika medlemsstater och undanröjer hinder på den inre marknaden.
- (5) För att underlätta en automatiserad rapportering för både beskattningsbara personer och skatteförvaltningar bör de transaktioner som ska rapporteras till skatteförvaltningarna dokumenteras elektroniskt. Elektronisk fakturering bör bli standard vid utfärdande av fakturor. Medlemsstaterna bör dock kunna tillåta andra metoder för inhemska leveranser och tillhandahållanden. En leverantörs eller tillhandahållares utfärdande av elektroniska fakturor och översändandet av dem till kunden bör inte vara beroende av ett förhandsgodkännande eller en föregående kontroll från skatteförvaltningens sida.
- (6) Definitionen av en elektronisk faktura bör anpassas till definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU⁷, så att rapporteringen av mervärdesskatt standardiseras.
- (7) För att systemet för rapportering av mervärdesskatt ska kunna genomföras på ett effektivt sätt måste uppgifter inkomma till skatteförvaltningen utan dröjsmål. Därför bör tidsfristen för utfärdande av en faktura vid gränsöverskridande transaktioner fastställas till två arbetsdagar efter det att den beskattningsgrundande händelsen har ägt rum.
- (8) En elektronisk faktura bör underlätta automatisk överföring till skatteförvaltningen av de uppgifter som behövs för kontrolländamål. För detta ändamål bör en elektronisk faktura innehålla alla uppgifter som senare måste överföras till skatteförvaltningen.
- (9) Genomförandet av elektroniska fakturor som standardmetod för att dokumentera transaktioner för mervärdesskatteändamål skulle inte vara möjligt om användningen av elektroniska fakturor förblir beroende av mottagarens godkännande. Därför bör ett sådant godkännande inte längre krävas för utfärdande av elektroniska fakturor.

⁶ Europeiska revisionsrätten:
https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_SV.pdf

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU av den 16 april 2014 om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling (EUT L 133, 6.5.2014, s. 1).

- (10) Kommissionen har fullgjort sin skyldighet att lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om effekterna av de regler om fakturering som gällde från och med den 1 januari 2013 och särskilt om i vilken utsträckning dessa regler har lett till en faktisk minskning av företagens administrativa bördor, i enlighet med artikel 237 i direktiv 2006/112/EG. Eftersom denna skyldighet redan har fullgjorts bör den utgå ur direktivet.
- (11) Skyldigheten att lämna sammanställningar vid rapportering av gemenskapsinterna transaktioner bör avskaffas, eftersom kraven på digital rapportering för gemenskapsinterna transaktioner enligt sitt tillämpningsområde omfattar samma transaktioner, men med snabbare och mer detaljerad information. Kraven på digital rapportering omfattar samma transaktioner som sammanställningarna, med undantag för transaktioner genom arrangemang för avropslager enligt artikel 17a i direktiv 2006/112/EG, som bör rapporteras genom inlämning till den enda kontaktpunkten (OSS).
- (12) För att underlätta för beskattningsbara personer att överföra fakturauppgifter bör medlemsstaterna ställa de nödvändiga medlen för en sådan överföring till de beskattningsbara personernas förfogande, vilket bör möjliggöra att uppgifterna sänds direkt av den beskattningsbara personen eller av en tredje part för den beskattningsbara personens räkning.
- (13) Även om de uppgifter som ska överföras enligt kraven på digital rapportering för gemenskapsinterna transaktioner bör likna de uppgifter som överfördes med hjälp av sammanställningar, är det nödvändigt att begära att beskattningsbara personer lämnar ytterligare uppgifter, inbegripet bankuppgifter och betalningsbelopp, så att skatteförvaltningarna kan följa inte bara varorna utan även de finansiella flödena.
- (14) Man bör undvika att lägga en onödig administrativ börda på beskattningsbara personer som är verksamma i olika medlemsstater. Sådana beskattningsbara personer bör därför kunna lämna begärda uppgifter till sina skatteförvaltningar enligt den europeiska standard som fastställs i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1870⁸, som uppfyller den begäran som anges i artikel 3.1 i direktiv 2014/55/EU om att utarbeta en europeisk standard för den semantiska datamodellen för en elektronisk fakturas basinnehåll. Medlemsstaterna bör kunna föreskriva ytterligare metoder för rapportering av uppgifter som vissa beskattningsbara personer kan ha lättare att följa.
- (15) För att uppnå den nödvändiga harmoniseringen av rapporteringen av uppgifter om gemenskapsinterna transaktioner bör de uppgifter som ska rapporteras vara desamma i alla medlemsstater, utan möjlighet för medlemsstaterna att begära ytterligare uppgifter.
- (16) Ett viktigt inslag i kampen mot mervärdesskattebedrägeri i samband med gemenskapsinterna transaktioner är att jämföra de uppgifter som deklarerats av leverantören/tillhandahållaren med de uppgifter som kunden har deklarerat. För detta

⁸ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1870 av den 16 oktober 2017 om offentliggörande av hänvisningen till den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU (EUT L 266, 17.10.2017, s. 19).

ändamål bör förvärvare av varor och tjänstemottagare bli skyldiga att rapportera uppgifter om sina gemenskapsinterna transaktioner.

- (17) Flera medlemsstater har infört olika rapporteringskrav för transaktioner inom sina territorier, vilket har lett till betydande administrativa bördor för beskattningsbara personer som är verksamma i olika medlemsstater, eftersom de behöver anpassa sina redovisningssystem för att uppfylla dessa krav. För att undvika de kostnader som uppstår till följd av sådana skillnader bör de system som införs i medlemsstaterna för att rapportera leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mot ersättning mellan beskattningsbara personer inom deras territorium ha samma egenskaper som det system som införs för gemenskapsinterna transaktioner. Medlemsstaterna bör föreskriva elektroniska metoder för överföring av uppgifter och, i likhet med gemenskapsinterna transaktioner, bör det vara möjligt för beskattningsbara personer att lämna in uppgifter i enlighet med den europeiska standard som fastställs i genomförandebeslut (EU) 2017/1870, även om den berörda medlemsstaten skulle kunna föreskriva ytterligare metoder för att överföra uppgifterna. Uppgifterna bör kunna överföras av den beskattningsbara personen direkt eller av en tredje part för den personens räkning.
- (18) Medlemsstaterna bör inte bli skyldiga att införa ett krav på digital rapportering av leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mot ersättning mellan beskattningsbara personer inom sitt territorium. Om de genomför ett sådant krav i framtiden bör de dock anpassa det till kraven på digital rapportering för gemenskapsinterna transaktioner. Medlemsstater som redan har infört ett rapporteringssystem för dessa transaktioner bör anpassa sådana system för att säkerställa att uppgifterna rapporteras i enlighet med kraven på digital rapportering av gemenskapsinterna transaktioner.
- (19) För att utvärdera ändamålsenligheten med kraven på digital rapportering bör kommissionen utarbeta en bedömningsrapport med en utvärdering av hur kraven på digital rapportering påverkar minskningen av mervärdesskattegapet och de beskattningsbara personernas och skatteförvaltningarnas kostnader för genomförande och regelefterlevnad, i syfte att kontrollera om systemet har uppnått sina mål eller behöver justeras ytterligare.
- (20) Medlemsstaterna bör kunna fortsätta att genomföra andra åtgärder för att säkerställa en riktig uppbörd av mervärdesskatt och förhindra skatteundandragande. De bör dock inte kunna införa ytterligare rapporteringsskyldigheter för de transaktioner som omfattas av kraven på digital rapportering.
- (21) Plattformsekonomin har gett upphov till vissa svårigheter när det gäller tillämpningen av mervärdesskattereglerna, särskilt fastställandet av tjänsteleverantörers beskattningsbara status och lika villkor för små och medelstora företag och andra företag.
- (22) Plattformsekonomin har lett till en omotiverad snedvridning av konkurrensen mellan leveranser/tillhandahållanden som utförs via onlineplattformar som undviker mervärdesskatt och leveranser/tillhandahållanden som utförs i den traditionella ekonomin och som blir föremål för mervärdesskatt. Snedvridningen har varit mest akut i de två största sektorerna i plattformsekonomin näst efter e-handeln, nämligen korttidsuthyrning av boende och persontransporter.
- (23) Det är därför nödvändigt att fastställa regler för att ta itu med snedvridningen av konkurrensen inom sektorerna för korttidsuthyrning av boende och persontransporter

genom att ändra plattformens roll i uppbörden av mervärdesskatt (som då blir ”faktisk leverantör”). Enligt denna modell bör plattformar bli skyldiga att ta ut mervärdesskatt i de fall mervärdesskatt ska betalas men den underliggande leverantören inte tar ut den, eftersom de till exempel är fysiska personer eller beskattningsbara personer som utnyttjar den särskilda ordningen för små företag.

- (24) Medlemsstaterna tolkar platsen för tillhandahållande av den möjliggörande tjänst som plattformarna tillhandahåller icke beskattningsbara personer på olika sätt. Det är därför nödvändigt att förtydliga denna bestämmelse.
- (25) Vissa medlemsstater förlitar sig på artikel 135.2 i direktiv 2006/112/EG för att tillämpa ett undantag från mervärdesskatt på korttidsuthyrning av boende, medan andra inte gör det. För att säkerställa likabehandling och konsekvens, samtidigt som man fortsätter att ta itu med snedvridningen av konkurrensen inom logisektorn, bör det klargöras att detta undantag inte gäller korttidsuthyrning av boende. De kriterier som används för att identifiera korttidsuthyrning av boende, som bör anses ha en liknande funktion som hotellsektorn, bör endast gälla vid tillämpningen av detta direktiv och påverkar inte de definitioner som används i annan unionslagstiftning. Detta direktiv skapar därför inte någon EU-definition av korttidsuthyrning av boende.
- (26) För att undvika att plattformar som utför faktiska leveranser/tillhandahållanden oavsiktligt inkluderas i den särskilda ordningen för resebyråer, eller vice versa, bör transaktioner där plattformen är den faktiska leverantören/tillhandahållaren undantas från den särskilda ordningen.
- (27) Detta förslag påverkar inte tillämpningen av de regler som fastställs i andra unionsrättsakter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster)⁹, som reglerar andra aspekter av onlineplattformars tillhandahållande av tjänster, såsom skyldigheter som gäller för leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare.
- (28) Genom rådets direktiv (EU) 2017/2455¹⁰ och (EU) 2019/1995¹¹ ändrades direktiv 2006/112/EG vad gäller de mervärdesskatte regler som styr beskattning av gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter i unionen. Dessa ändringsdirektiv minskade snedvridningen av konkurrensen, förbättrade det administrativa samarbetet och införde ett antal förenklingar. Även om de ändringar som infördes genom dessa direktiv, som gäller sedan den 1 juli 2021, till stor del har varit framgångsrika, har ett behov av vissa förbättringar ändå konstaterats.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1).

¹⁰ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållanden av tjänster och distansförsäljning av varor (EUT L 348, 29.12.2017, s. 7).

¹¹ Rådets direktiv (EU) 2019/1995 av den 21 november 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller bestämmelserna om distansförsäljning av varor och vissa inhemska leveranser av varor (EUT L 310, 2.12.2019, s. 1).

- (29) I detta syfte bör vissa befintliga regler förtydligas. Detta inbegriper regeln om beräkning av det tröskelvärde på 10 000 EUR per kalenderår som anges i artikel 59c i direktiv 2006/112/EG, under vilket tillhandahållande av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster samt gemenskapsintern distansförsäljning av varor, som levereras/tillhandahålls av en leverantör/tillhandahållare som är etablerad i unionen i endast en medlemsstat, får fortsätta att vara föremål för mervärdesskatt i den medlemsstat där den beskattningsbara person som tillhandahåller dessa tjänster och sändningar är etablerad, eller där varorna befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten avgår. Artikel 59c i direktiv 2006/112/EG bör ändras för att säkerställa att endast gemenskapsintern distansförsäljning av varor som levereras från den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad ingår i beräkningen av tröskelvärdet på 10 000 EUR, men inte distansförsäljning från ett varulager i en annan medlemsstat.
- (30) Direktiv 2006/112/EG bör också ändras för att klargöra att allt tillhandahållande av tjänster mellan företag och konsumenter, som görs inom unionen av beskattningsbara personer som är etablerade utanför unionen, omfattas av den särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls av beskattningsbara personer som inte är etablerade i gemenskapen (*tredjeländerordningen*), och inte bara tillhandahållande av tjänster till kunder etablerade i unionen. Efter införandet av nya regler om mervärdesskattesatser genom rådets direktiv (EU) 2022/542¹² och det planerade ikraftträdandet av de nya reglerna för små och medelstora företag¹³, och i syfte att täcka undantag enligt artikel 151 i direktiv 2006/112/EG angående leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som bland annat utförs inom ramen för diplomatiska och konsulära förbindelser samt till vissa andra internationella organ, är det också nödvändigt att bredda unionsordningen med en enda kontaktpunkt enligt avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG genom att säkerställa att leveranser/tillhandahållanden till nollskattesats eller som är undantagna från mervärdesskatt omfattas av den ordningen, exempelvis leveranser/tillhandahållanden av små och medelstora företag. Dessutom bör direktiv 2006/112/EG ändras för att klargöra när den beskattningsbara person som utnyttjar de särskilda ordningarna kan ändra de berörda mervärdesskattedeklarationerna inom ramen för de tre befintliga förenklingsordningarna: den enda kontaktpunkten för aktörer utanför unionen, unionsordningen med en enda kontaktpunkt och den enda kontaktpunkten för import (IOSS). Detta förtydligande kommer att göra det möjligt för beskattningsbara personer som är registrerade enligt ordningarna att göra korrigeringar i de berörda mervärdesskattedeklarationerna fram till tidsfristen för inlämning av dessa deklarationer. Slutligen bör tidpunkten för den beskattningsgrundande händelsen för leveranser/tillhandahållanden enligt förenklingsordningarna unionsordningen med en enda kontaktpunkt respektive den enda kontaktpunkten för aktörer utanför unionen

¹² Rådets direktiv (EU) 2022/542 av den 5 april 2022 om ändring av direktiven 2006/112/EG och (EU) 2020/285 vad gäller mervärdesskattesatser (EUT L 107, 6.4.2022, s. 1).

¹³ Rådets direktiv (EU) 2020/285 av den 18 februari 2020 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller den särskilda ordningen för små företag och förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller det administrativa samarbetet och utbyte av information för kontrollen av att den särskilda ordningen för små företag tillämpas på ett korrekt sätt (EUT L 62, 2.3.2020, s. 13).

fastställas tydligt, så att skillnader mellan medlemsstaterna vid tillämpningen av reglerna undviks.

- (31) Registrering till mervärdesskatt krävs i allmänhet i varje medlemsstat där beskattningsbara transaktioner äger rum. För att minska antalet fall där det krävs flera registreringar till mervärdesskatt infördes genom direktiv (EU) 2017/2455 ett antal åtgärder i direktiv 2006/112/EG för att minimera behovet av flera registreringar till mervärdesskatt. För att ytterligare minska behovet av flera registreringar till mervärdesskatt har ett antal utvidgningsåtgärder identifierats för att stödja målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen. Det bör därför fastställas regler för dessa utvidgningsåtgärder.
- (32) Bland andra åtgärder utvidgades genom direktiv (EU) 2017/2455 tillämpningsområdet för Mini One Stop Shop (Moss) till att bli en bredare ordning med en enda kontaktpunkt, omfattande alla gränsöverskridande tillhandahållanden av tjänster till icke beskattningsbara personer som äger rum i unionen och all gemenskapsintern distansförsäljning av varor. I undantagsfall kan elektroniska gränssnitt, såsom marknadsplatser och plattformar, som blir faktiska leverantörer för vissa leveranser av varor inom unionen också deklarerar vissa inhemska leveranser av varor inom unionsordningen med en enda kontaktpunkt. För att stödja målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen bör tillämpningsområdet för unionsordningen med en enda kontaktpunkt utvidgas ytterligare till att även omfatta andra leveranser av varor, inbegripet inhemska leveranser av varor från företag till konsumenter i unionen av beskattningsbara personer som inte är registrerade till mervärdesskatt i konsumtionsmedlemsstaten, för att säkerställa att företag inte behöver registrera sig till mervärdesskatt i varje medlemsstat där sådana leveranser av varor till konsumenter äger rum. Dessutom bör tillämpningsområdet för unionsordningen med en enda kontaktpunkt utvidgas till att även omfatta inhemska leveranser av varor som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal till alla personer, när dessa varor levereras av en beskattningsbar person (en beskattningsbar återförsäljare) som inte är registrerad i den medlemsstat där sådana leveranser av varor äger rum. Denna ändring skulle göra det möjligt för beskattningsbara återförsäljare att dra nytta av förenklningarna enligt ordningen med en enda kontaktpunkt och göra det möjligt att deklarerar och betala mervärdesskatt på dessa leveranser i en identifieringsmedlemsstat via den utvidgade unionsordningen med en enda kontaktpunkt.
- (33) Mervärdesskatt tas normalt ut och redovisas av leverantören av varorna eller tillhandahållaren av tjänsterna. Under vissa omständigheter får medlemsstaterna dock föreskriva att mottagaren av leveransen eller tillhandahållandet, i stället för leverantören eller tillhandahållaren, enligt förfarandet för omvänd betalningsskyldighet är skyldig att redovisa den mervärdesskatt som ska betalas. För att ytterligare stödja målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen bör det fastställas regler för medlemsstaternas obligatoriska tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i situationer där en leverantör/tillhandahållare inte är etablerad för mervärdesskatteändamål i den medlemsstat där mervärdesskatten ska betalas. En leverantör som levererar varor eller tillhandahåller tjänster till en person som är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat där leveransen är beskattningsbar eller tillhandahållandet är beskattningsbart bör ha rätt att tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet. För kontrolländamål bör sådana leveranser och tillhandahållanden rapporteras i sammanställningen.
- (34) Genom direktiv (EU) 2017/2455 infördes i direktiv 2006/112/EG betalningsskyldighet för elektroniska gränssnitt, såsom marknadsplatser och plattformar, när de fungerar

som faktiska leverantörer och möjliggör vissa leveranser av varor till konsumenter i unionen. När det gäller leveranser av varor inom unionen är regeln om faktisk leverantör för närvarande begränsad till leveranser av varor till icke beskattningsbara personer, om dessa varor levereras i unionen av beskattningsbara personer som inte är etablerade i unionen. För att skapa lika villkor mellan näringsidkare inom och utanför unionen och minimera kostnaderna för att bedriva verksamhet över gränserna inom unionen bör åtgärder antas för att ytterligare minska efterlevnadsbördan för säljare i unionen som bedriver verksamhet via elektroniska gränssnitt. Enligt dess utvidgade tillämpningsområde skulle regeln om faktisk leverantör omfatta alla leveranser av varor inom unionen som möjliggörs av ett elektroniskt gränssnitt, oavsett var den underliggande leverantören är etablerad och oberoende av förvärvarens status.

- (35) Genom direktiv (EU) 2017/2455 infördes i direktiv 2006/112/EG en särskild förenkling, nämligen den enda kontaktpunkten för import (IOSS), som utformades för att minska bördan för efterlevnad av mervärdesskattelagstiftningen vid import av vissa varor av lågt värde till konsumenter i unionen. Beskattningsbara personer som väljer att registrera sig till IOSS behöver därför inte registrera sig till mervärdesskatt i varje medlemsstat där deras omfattade import av varor till konsumenter äger rum. I stället kan den mervärdesskatt som ska betalas för dessa leveranser deklarerars och betalas i en medlemsstat via IOSS-ordningen. För att ytterligare stödja och stärka efterlevnaden av mervärdesskattereglerna för vissa importerade varor bör åtgärder antas för att göra användningen av IOSS obligatorisk för elektroniska gränssnitt, såsom marknadsplatser och plattformar, när de möjliggör viss import av varor till konsumenter i unionen. Beskattningsbara personer som driver elektroniska gränssnitt och som uteslutande möjliggör inhemska leveranser i etableringsmedlemsstaten bör dock inte omfattas av åtgärden.
- (36) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2006/112/EG bör kommissionen ges befogenheter för att bättre kunna säkerställa korrekt användning och kontroll av registreringsnummer för mervärdesskatt för IOSS vid tillämpning av det undantag som föreskrivs i det direktivet. Denna befogenhet bör göra det möjligt för kommissionen att anta en genomförandeakt för att införa särskilda åtgärder för att förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt. Sådana särskilda åtgärder inbegriper bland annat att koppla det unika försändelsenumret till registreringsnumret för mervärdesskatt för IOSS. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁴, och med ”kommittén” bör för detta ändamål avses den kommitté som inrättats genom artikel 58 i rådets förordning (EU) nr 904/2010¹⁵.
- (37) En registrering till mervärdesskatt för en leverantör eller tillhandahållare krävs när denne inte är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat där mervärdesskatten

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹⁵ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

ska betalas. I synnerhet medför en överföring av en beskattningsbar persons egna varor till en annan medlemsstat, bland annat för ändamål som rör denna persons verksamhet i samband med e-handel, ett behov av att registrera sig i de medlemsstater från och till vilka varorna överförs. I överensstämmelse med målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen bör de fall där det krävs flera registreringar till mervärdesskatt minskas ytterligare genom att det föreskrivs att en ny ordning ska tillämpas inom ramen för ordningarna med en enda kontaktpunkt, som är särskilt utformad för att förenkla skyldigheterna att efterleva mervärdesskattelagstiftningen i samband med vissa överföringar av egna varor.

- (38) I direktiv 2006/112/EG föreskrivs en förenklad mervärdesskattebehandling av varor som överförs genom arrangemang för avropslager, om vissa föreskrivna villkor är uppfyllda. Eftersom förenklingsordningen med en enda kontaktpunkt för överföringar av egna varor är heltäckande och omfattar gränsöverskridande befordran av varor som i nuläget täcks av arrangemang för avropslager enligt artikel 17a i det direktivet, är det nödvändigt att fasa ut dessa arrangemang genom att ange ett slutdatum inför det fullständiga avskaffandet av bestämmelserna om avropslager i direktiv 2006/112/EG. Därför bör slutdatumet fastställas till den 31 december 2024, varefter det inte längre kommer att vara möjligt att genomföra några nya arrangemang för avropslager. För arrangemang för avropslager som inleds senast den 31 december 2024 bör de relevanta villkoren, inbegripet tidsfristen på tolv månader för överföring av äganderätten till dessa varor till den avsedda förvärvaren, fortsätta att gälla. Parallellt med införandet av detta nya slutdatum bör en ny punkt införas i bestämmelserna om arrangemang för avropslager i syfte att säkerställa att dessa arrangemang upphör att gälla den 31 december 2025, eftersom de inte längre kommer att behövas efter det datumet.
- (39) Ordningen för beskattning av vinstmarginal gör det möjligt för beskattningsbara återförsäljare att betala mervärdesskatt på skillnaden mellan försäljningspriset och inköpspriset för de varor som omfattas av ordningen, det vill säga begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter. För att säkerställa att beskattningen av dessa specifika leveranser sker i den medlemsstat där förvärvaren är etablerad eller bosatt eller stadigvarande vistas, bör direktiv 2006/112/EG ändras för att införa en ny regel om platsen för leverans. Dessutom bör direktiv 2006/112/EG ändras så att leveranser av varor som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal uttryckligen undantas från den obligatoriska tillämpningen av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet. För att stödja målet om en enda registrering till mervärdesskatt i unionen och minimera efterlevnadsbördan kan beskattningsbara återförsäljare som är verksamma inom ramen för ordningen för beskattning av vinstmarginal emellertid välja att registrera sig för att utnyttja unionsordningen med en enda kontaktpunkt för att deklarerat och betala mervärdesskatt på vissa leveranser av varor som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal via den ordningen, utan att behöva registrera sig i flera medlemsstater.
- (40) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹⁶, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett

¹⁶ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

- (41) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att föra in mervärdesskattesystemet i den digitala tidsåldern, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av behovet av att harmonisera kraven på digital rapportering och uppmuntra användningen av digital rapportering, förbättra mervärdesskattebehandlingen av plattformar och minska antalet fall där ett företag måste registrera sig i andra medlemsstater, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (42) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 januari 2024

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 17a ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:
- ”a) Varor försänds eller transporteras senast den 31 december 2024 av en beskattningsbar person, eller av tredje part för dennes räkning, till en annan medlemsstat för att dessa varor där ska levereras, i ett senare skede och efter ankomsten, till en annan beskattningsbar person som har rätt att få äganderätt till dessa varor i enlighet med ett befintligt avtal mellan de båda beskattningsbara personerna.”
- (b) Följande punkt ska läggas till som punkt 8:
- ”8. Denna artikel ska upphöra att tillämpas den 31 december 2025.”
- (2) I avdelning V kapitel 3a ska rubriken ersättas med följande:

”KAPITEL 3a

Tröskelvärde för beskattningsbara personer som gör vissa leveranser av varor som omfattas av artikel 33 a och vissa tillhandahållanden av tjänster som omfattas av artikel 58”

- (3) Artikel 59c ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 1 ska led b ersättas med följande:
- ”b) Tjänster tillhandahålls en icke beskattningsbar person som är etablerad, är bosatt eller vistas stadigvarande i en annan medlemsstat än den medlemsstat som avses i led a, eller varor försänds eller transporteras från den medlemsstat som avses i led a till en annan medlemsstat.”
- (b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den medlemsstat som avses i punkt 1 a ska ge beskattningsbara personer som utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som omfattas av bestämmelserna i den punkten rätt att välja att platsen för leveransen eller tillhandahållandet ska fastställas i enlighet med artiklarna 33 a och 58, varvid detta val under alla omständigheter ska omfatta två kalenderår.”

- (4) Artikel 66 ska ersättas med följande:

”Artikel 66

1. Med avvikelse från artiklarna 63, 64 och 65 får medlemsstaterna föreskriva att mervärdesskatten för vissa transaktioner eller vissa kategorier av beskattningsbara personer blir utkrävbar vid någon av följande tidpunkter:

- (a) Senast när fakturan utfärdas.
- (b) Senast vid mottagandet av betalningen.
- (c) Om någon faktura inte har utfärdats eller om fakturan utfärdas för sent, inom en angiven tid, dock senast vid utgången av den tidsfrist för utfärdande av fakturor som medlemsstaterna föreskriver i enlighet med artikel 222 andra stycket eller om ingen sådan tidsfrist har föreskrivits av medlemsstaten, inom en angiven period från dagen för den beskattningsgrundande händelsen.

2. Den avvikelse som föreskrivs i punkt 1 ska inte tillämpas på följande leveranser eller tillhandahållanden:

- (a) Tillhandahållanden av tjänster som omfattas av den särskilda ordning som anges i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 2, om dessa tillhandahållanden utförs av en beskattningsbar person som har tillstånd att utnyttja den ordningen i enlighet med artikel 359.
- (b) Leveranser och tillhandahållanden som omfattas av den särskilda ordning som anges i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3, om dessa leveranser och tillhandahållanden utförs av en beskattningsbar person som har tillstånd att utnyttja den ordningen i enlighet med artikel 369b.
- (c) Tillhandahållanden av tjänster för vilka mervärdesskatt ska betalas av förvärvaren i enlighet med artikel 196.
- (d) Leveranser eller överföringar av varor som avses i artikel 67.”

- (5) I artikel 167a ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får inom ramen för ett frivilligt system föreskriva att avdragsrätten för en beskattningsbar person vars mervärdesskatt endast blir utkrävbar i enlighet med artikel 66.1 b ska skjutas upp till dess att mervärdesskatten på de varor som levererats eller de tjänster som tillhandahållits till denna person har betalats till leverantören eller tillhandahållaren.”

- (6) Artikel 217 ska ersättas med följande:

”Artikel 217

I detta direktiv avses med *elektronisk faktura* en faktura som innehåller den information som krävs enligt detta direktiv och som har utfärdats, sänts och mottagits

i ett strukturerat elektroniskt format som gör det möjligt att behandla den automatiskt och elektroniskt.”

- (7) Artikel 218 ska ersättas med följande:

”Artikel 218

1. Vid tillämpning av detta direktiv ska medlemsstaterna godta som fakturor alla dokument eller meddelanden i pappersform eller i elektronisk form som uppfyller villkoren i detta kapitel.

2. Medlemsstaterna får införa en skyldighet att utfärda elektroniska fakturor. Medlemsstater som inför denna skyldighet ska tillåta att elektroniska fakturor utfärdas som motsvarar den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU*. Utfärdandet av elektroniska fakturor från beskattningsbara personers sida och översändandet av sådana fakturor ska inte förutsätta ett obligatoriskt förhandsgodkännande eller en obligatorisk föregående kontroll från skattemyndigheternas sida, utan att detta påverkar tillämpningen av de särskilda åtgärder som tillåts enligt artikel 395 och som redan har genomförts när detta direktiv träder i kraft.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU av den 16 april 2014 om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling (EUT L 133, 6.5.2014, s. 1).”

- (8) I artikel 226 ska led 7a ersättas med följande:

”7a. Om mervärdesskatten blir utkrävbar vid tidpunkten för betalningens mottagande i enlighet med artikel 66.1 b och rätten till avdrag inträder när den avdragsgilla skatten blir utkrävbar, uppgiften ’kontantmetod’.”

- (9) Artikel 232 ska utgå.

- (10) Artikel 237 ska utgå.

- (11) Artikel 359 ska ersättas med följande:

”Artikel 359

Medlemsstaterna ska tillåta att en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen och som tillhandahåller tjänster till en icke beskattningsbar person utnyttjar denna särskilda ordning. Denna ordning ska tillämpas på alla sådana tjänster när dessa tillhandahålls inom gemenskapen.”

- (12) I artikel 369j ska första stycket ersättas med följande:

”En beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, avseende sin beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning, göra avdrag enligt artikel 168 i detta direktiv för mervärdesskatt i konsumtionsmedlemsstaterna. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG och artiklarna 2.1, 3 och 8.1 e i direktiv 2008/9/EG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med de direktiven. Artiklarna 2.2, 2.3 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende varor som omfattas av denna särskilda ordning.”

- (13) I artikel 369w ska första stycket ersättas med följande:

”En beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, avseende sin beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning, göra avdrag enligt artikel 168 i detta direktiv för mervärdesskatt i konsumtionsmedlemsstaterna. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG och artiklarna 2.1, 3 och 8.1 e i direktiv 2008/9/EG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med de direktiven. Artiklarna 2.2, 2.3 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende varor som omfattas av denna särskilda ordning.”

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 januari 2025

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 14.4 ska led 1 a ersättas med följande:

”a) Leveransen av varor görs för en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 eller för någon annan icke beskattningsbar person, eller utgör leveransen en leverans av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter från en beskattningsbar återförsäljare till en annan beskattningsbar person, om varorna är föremål för mervärdesskatt i enlighet med den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 4 avsnitt 2 i detta direktiv.”

- (2) Artikel 14a ska ändras på följande sätt:

- (a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör en beskattningsbar persons leverans av varor inom gemenskapen, ska den beskattningsbara person som möjliggör leveransen anses ha tagit emot och levererat dessa varor.”

- (b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 3 och 4:

”3. Om en beskattningsbar person, genom användning av ett elektroniskt gränssnitt såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör en beskattningsbar persons överföring av varor till en annan medlemsstat i enlighet med artikel 17.1, med undantag för investeringsvaror enligt definitionen i enlighet med artikel 189 a i den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras, eller varor för vilka det inte finns någon full avdragsrätt i den medlemsstaten, ska den beskattningsbara person som möjliggör överföringen anses ha tagit emot och levererat dessa varor.

4. Om en beskattningsbar person som är etablerad i endast en medlemsstat genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en marknadsplats, en plattform, en portal eller liknande, möjliggör leveranser av varor endast i den medlemsstaten utan försändelse eller transport, eller genom en försändelse eller transport som påbörjas och avslutas i den

medlemsstaten, ska den beskattningsbara personen inte anses ha tagit emot och levererat dessa varor.”

- (3) Följande artikel ska införas som artikel 28a:

”Artikel 28a

Utan hinder av vad som sägs i artikel 28 ska en beskattningsbar person som genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en plattform, en portal eller liknande, möjliggör tillhandahållandet av korttidsuthyrning av boende enligt artikel 135.3 eller persontransport anses ha tagit emot och tillhandahållit dessa tjänster själv, i de fall den person som tillhandahåller dessa tjänster är någon av följande:

- a) En icke-etablerad person som inte är registrerad till mervärdesskatt i en medlemsstat.
 - b) En icke beskattningsbar person.
 - c) En beskattningsbar person som endast utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som inte medför rätt till avdrag för mervärdesskatt.
 - d) En icke beskattningsbar juridisk person.
 - e) En beskattningsbar person som omfattas av den gemensamma ordningen för schablonbeskattning av jordbrukare.
 - f) En beskattningsbar person som omfattas av den särskilda ordningen för små företag.”
- (4) Artikel 35 ska utgå.
- (5) I avdelning V kapitel 1 ska följande avsnitt läggas till som avsnitt 5:

”Avsnitt 5

Leveranser av konstverk och antikviteter enligt den särskilda ordningen för beskattningsbara återförsäljare

Artikel 39a

Platsen för leverans av konstverk och antikviteter som levereras utan försändelse eller transport, eller där försändelsen eller transporten av dessa varor påbörjas och avslutas i samma medlemsstat, och som levereras i enlighet med den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 4 avsnitt 2 underavsnitt 1, ska vara den plats där förvärvaren är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas.”

- (6) Följande artikel ska införas som artikel 46a:

”Artikel 46a

Platsen för tillhandahållande av den möjliggörande tjänst till en icke beskattningsbar person som utförs av en plattform, en portal eller liknande ska vara den plats där den underliggande transaktionen utförs i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.”

- (7) I artikel 135 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Oavbruten uthyrning av logi under högst 45 dagar med eller utan tillhandahållande av andra tjänster med anknytning till logi ska anses ha en liknande funktion som hotellbranschen.”

- (8) Artikel 136a ska ersättas med följande:

”Artikel 136a

Om en beskattningsbar person anses ha tagit emot och levererat varor i enlighet med artikel 14a.2 eller 14a.3 ska medlemsstaterna från skatteplikt undanta leveransen av dessa varor till den beskattningsbara personen.”

- (9) Följande artikel ska införas som artikel 136b:

”Artikel 136b

Om en beskattningsbar person anses ha tagit emot och tillhandahållit tjänster i enlighet med artikel 28a ska medlemsstaterna från skatteplikt undanta tillhandahållandet av dessa tjänster till den beskattningsbara personen.”

- (10) I artikel 143 ska följande punkt införas som punkt 1a:

”1a. För tillämpning av det undantag från skatteplikt som föreskrivs i punkt 1 c ska kommissionen anta en genomförandeakt om införande av särskilda åtgärder för att förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt, bland annat genom att koppla det unika försändelsenumret till det motsvarande registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369q.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011*, och kommittén för detta ändamål ska vara den kommitté som inrättats genom artikel 58 i förordning (EU) nr 904/2010±.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

±Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).”

- (11) Följande artikel ska införas som artikel 172a:

”Artikel 172a

Om en beskattningsbar person anses ha tagit emot och tillhandahållit tjänster i enlighet med artikel 28a, ska dessa tillhandahållanden inte påverka den beskattningsbara personens avdragsrätt, oavsett om tillhandahållandet är ett tillhandahållande för vilket mervärdesskatten är avdragsgill eller inte.”

- (12) Artikel 194 ska ersättas med följande:

”Artikel 194

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 195 och 196 och när den beskattningsbara leveransen av varor eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där skatten ska betalas, ska medlemsstaterna tillåta att den beskattningsbara person som ska vara betalningsskyldig för mervärdesskatt ska vara mottagaren av leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster, om denna person redan är registrerad i den medlemsstaten.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas på leverans av varor som utförs av en beskattningsbar återförsäljare enligt definitionen i artikel 311.1.5, om varorna är föremål för mervärdesskatt i enlighet med den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 4 avsnitt 2 i detta direktiv.”

- (13) I artikel 222 ska första stycket ersättas med följande:

”För leveranser av varor som utförs i enlighet med villkoren i artikel 138 eller för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka förvärvaren ska betala mervärdesskatt enligt artiklarna 194 och 196 ska en faktura utfärdas senast den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade.”

- (14) Artikel 242a ska ändras på följande sätt:

- (a) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Om en beskattningsbar person genom användning av ett elektroniskt gränssnitt, såsom en plattform, en portal eller liknande, möjliggör tillhandahållande av korttidsuthyrning av boende eller persontransport och om denna person inte anses ha tagit emot och tillhandahållit dessa tjänster själv i enlighet med artikel 28a, ska den beskattningsbara person som möjliggör tillhandahållandet vara skyldig att föra räkenskaper över dessa tillhandahållanden.”

- (b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. De räkenskaper som avses i punkterna 1 och 1a ska på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för de berörda medlemsstaterna.

Räkenskaperna ska bevaras i tio år efter utgången av det år då transaktionen genomfördes.”

- (15) I artikel 262.1 ska led c ersättas med följande:

”c) De beskattningsbara personer och de icke beskattningsbara juridiska personer som är registrerade till mervärdesskatt till vilka den beskattningsbara person som är registrerad till mervärdesskatt har levererat andra varor eller tillhandahållit andra tjänster än sådana varor eller tjänster som är undantagna från mervärdesskatt i den medlemsstat där transaktionen är beskattningsbar och för vilka mottagaren är skyldig att betala skatt i enlighet med artiklarna 194 och 196.”

- (16) I artikel 306 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Den särskilda ordning som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på tillhandahållanden enligt artikel 28a.”

- (17) I avdelning XII ska rubriken till kapitel 6 ersättas med följande:

”KAPITEL 6

Särskilda ordningar för beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster till icke beskattningsbara personer, bedriver distansförsäljning av varor eller gör vissa inhemska leveranser av varor eller överföringar av egna varor”

- (18) Artikel 365 ska ersättas med följande:

”Artikel 365

Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det individuella registreringsnumret för mervärdesskatt för tillämpningen av denna särskilda ordning och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, av tillhandahållanden av tjänster som omfattas av denna särskilda ordning och för vilka den beskattningsgrundande händelsen ägt rum under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande mervärdesskatt, fördelat på skattesatser. Tillämpliga mervärdesskattesatser och den totala mervärdesskatt som ska betalas ska också anges i deklarationen.

Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen efter den dag då deklarationen skulle lämnas in i enlighet med artikel 364, ska dessa ändringar tas med i en senare deklaration inom tre år från den dag då den ursprungliga deklarationen skulle lämnas in i enlighet med artikel 364. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgift om relevant konsumtionsmedlemsstat, beskattningsperiod och det mervärdesskattebelopp för vilket ändringar krävs.”

- (19) I avdelning XII kapitel 6 ska rubriken till avsnitt 3 ersättas med följande:

”Avsnitt 3

Särskild ordning för gemenskapsintern distansförsäljning av varor, för vissa leveranser av varor inom en medlemsstat som görs av en beskattningsbar person som inte är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstaten eller av elektroniska gränssnitt som möjliggör sådana leveranser och för tjänster som tillhandahålls till en icke beskattningsbar person av beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen men inte i konsumtionsmedlemsstaten”

- (20) I artikel 369a ska punkt 3 ändras på följande sätt:

- (a) Led c ska ersättas med följande:

”c) för leverans av varor av en beskattningsbar person som möjliggör sådana leveranser i enlighet med artikel 14a.2 där försändelsen eller transporten av varor påbörjas och avslutas i samma medlemsstat och om varorna levereras till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person, den medlemsstaten,”

- (b) Följande led ska läggas till som leden d och e:

”d) för leverans av varor i enlighet med artiklarna 36, 37 och 39 där dessa varor levereras till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av

varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person, den medlemsstat där leveransen anses äga rum,

- e) för leverans av varor utan försändelse eller transport av varorna eller där försändelsen av varor påbörjas och avslutas i samma medlemsstat och om varorna levereras till en beskattningsbar person eller till en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person, den medlemsstaten.”

(21) Artikel 369b ska ersättas med följande:

”Artikel 369b

Medlemsstaterna ska tillåta att följande beskattningsbara personer utnyttjar denna särskilda ordning:

- (a) En beskattningsbar person som bedriver gemenskapsintern distansförsäljning av varor.
- (b) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14a.2 och vid tillämpning av denna särskilda ordning, en beskattningsbar person som möjliggör leveranser av varor i enlighet med artikel 14a.2 utan försändelse eller transport eller där försändelsen eller transporten påbörjas och avslutas i samma medlemsstat och om varorna levereras till en beskattningsbar person eller till en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- (c) En beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och som tillhandahåller tjänster till en icke beskattningsbar person.
- (d) En beskattningsbar person som inte är registrerad i den medlemsstat där varorna är föremål för mervärdesskatt och som i enlighet med artiklarna 36, 37 och 39 levererar varor till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- (e) En beskattningsbar person som inte är registrerad i den medlemsstat där varorna är föremål för mervärdesskatt och som levererar varor utan försändelse eller transport eller där försändelsen påbörjas och avslutas i samma medlemsstat till någondera av följande personer:
 - (a) En beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 eller till någon annan icke beskattningsbar person.
 - (b) Varje annan beskattningsbar person där leveransen utgör en leverans av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter, om varorna är föremål för mervärdesskatt i enlighet med den ordning för beskattning av vinstmarginal som föreskrivs i artiklarna 312–325.

Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla sådana varor eller tjänster som levereras eller tillhandahålls inom gemenskapen av den berörda beskattningsbara personen.”

(22) Artikel 369g ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369d och, för varje konsumtionsmedlemsstat, det totala värdet exklusive mervärdesskatt, gällande mervärdesskattesatser, i relevanta fall, det totala mervärdesskattebeloppet per skattesats, i relevanta fall, och total mervärdesskatt som ska erläggas för följande leveranser och tillhandahållanden som omfattas av denna särskilda ordning och för vilka den beskattningsgrundande händelsen ägt rum under beskattningsperioden:

- (a) Gemenskapsintern distansförsäljning av varor.
- (b) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14a.2 och vid tillämpning av denna särskilda ordning, leveranser av varor i enlighet med artikel 14a.2 där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas och avslutas i samma medlemsstat och om varorna levereras till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- (c) Tillhandahållanden av tjänster.
- (d) Leveranser av varor i enlighet med artiklarna 36, 37 och 39 där dessa varor levereras till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- (e) Leveranser av varor utan försändelse eller transport eller där försändelsen påbörjas och avslutas i samma medlemsstat och om varorna levereras till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.

Mervärdesskattedeklarationen ska även innehålla ändringar avseende tidigare beskattningsperioder i enlighet med punkt 4 i den här artikeln.”

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Om varor försänds eller transporteras i eller från andra medlemsstater än identifieringsmedlemsstaten, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla uppgift om det totala värdet exklusive mervärdesskatt, gällande mervärdesskattesatser, i relevanta fall, det totala mervärdesskattebeloppet per skattesats, i relevanta fall, och total mervärdesskatt för följande leveranser som omfattas av denna särskilda ordning, för varje medlemsstat i eller från vilken sådana varor försänds eller transporteras:

- (a) Annan gemenskapsintern distansförsäljning av varor än av en beskattningsbar person i enlighet med artikel 14a.2.
- (b) Gemenskapsintern distansförsäljning av varor och leverans av varor där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas och avslutas i samma medlemsstat, som utförs av en beskattningsbar person i enlighet med artikel 14a.2 och om varorna levereras till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- (c) Leveranser av varor i enlighet med artiklarna 36, 37 och 39 där dessa varor levereras till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, eller till någon annan icke beskattningsbar person.
- (d) Leveranser av varor till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 eller till någon annan icke beskattningsbar person, om försändelsen påbörjas och avslutas i samma medlemsstat.

Beträffande de leveranser som avses i led a ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla det individuella registreringsnummer för mervärdesskatt eller det skatteregistreringsnummer som tilldelats av varje medlemsstat från vilken sådana varor försänds eller transporteras, om uppgiften är tillgänglig.

Beträffande de leveranser som avses i led b ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla det individuella registreringsnummer för mervärdesskatt eller det skatteregistreringsnummer som tilldelats av varje medlemsstat från vilken sådana varor försänds eller transporteras, om uppgiften är tillgänglig.

Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla den information som avses i denna punkt, uppdelad per konsumtionsmedlemsstat.”

- (c) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. Kravet på att lämna den information som anges i punkt 2 ska också gälla för leveranser av varor utan försändelse eller transport som äger rum i en annan medlemsstat än identifieringsmedlemsstaten.”

- (d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. När en beskattningsbar person som tillhandahåller tjänster som omfattas av denna särskilda ordning har ett eller flera andra fasta etableringsställen än det i identifieringsmedlemsstaten, varifrån tjänsterna tillhandahålls, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla uppgift om det totala värdet exklusive mervärdesskatt, gällande mervärdesskattesatser, i relevanta fall, totalt belopp per mervärdesskattesats, i relevanta fall, och total mervärdesskatt för dessa tillhandahållanden, för varje medlemsstat där personen har ett etableringsställe, tillsammans med detta etableringsställes individuella registreringsnummer för mervärdesskatt eller

skatteregistreringsnummer, och uppdelat på respektive konsumtionsmedlemsstat.”

(e) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen efter den dag då deklarationen skulle lämnas in i enlighet med artikel 369f, ska dessa ändringar tas med i en senare deklaration inom tre år från den dag då den ursprungliga deklarationen skulle lämnas in i enlighet med artikel 369f. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgift om relevant konsumtionsmedlemsstat, beskattningsperiod och det mervärdesskattebelopp för vilket ändringar krävs.”

(23) I artikel 369m ska följande punkt läggas till som punkt 4:

”4. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 ska medlemsstaterna kräva att den beskattningsbara person som agerar som faktisk leverantör i enlighet med artikel 14a.1 utnyttjar denna särskilda ordning för all sin distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland.”

(24) Artikel 369p ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska följande led läggas till som led e:

”e) Status som beskattningsbar person som anses ha tagit emot och levererat varor i enlighet med artikel 14a.1.”

(b) I punkt 3 ska följande led läggas till som led f:

”f) Status som beskattningsbar person som anses ha tagit emot och levererat varor i enlighet med artikel 14a.1.”

(25) Artikel 369r ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska led d ersättas med följande:

”d) Om den beskattningsbara personen ständigt bryter mot reglerna för denna särskilda ordning och i den mån utnyttjandet av denna ordning inte är obligatoriskt i enlighet med artikel 369m.4.”

(b) I punkt 3 ska led d ersättas med följande:

”d) Om den beskattningsbara personen ständigt bryter mot reglerna för denna särskilda ordning och i den mån utnyttjandet av denna ordning inte är obligatoriskt i enlighet med artikel 369m.4.”

(c) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”4. Om utnyttjandet av den särskilda ordningen är obligatoriskt i enlighet med artikel 369m.4, ska identifieringsmedlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder, andra än strykning ur registreringsregistret, om den beskattningsbara personen ständigt bryter mot reglerna för denna särskilda ordning.”

(26) I artikel 369t ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen efter den dag då deklarationen skulle lämnas in i enlighet med artikel 369s, ska dessa ändringar tas med i en senare deklaration inom tre år från den dag då den ursprungliga deklarationen skulle lämnas in i enlighet med artikel 369s. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgift om relevant

konsumtionsmedlemsstat, beskattningsperiod och det mervärdesskattebelopp för vilket ändringar krävs.”

(27) I avdelning XII kapitel 6 ska följande avsnitt läggas till som avsnitt 5:

”Avsnitt 5

Särskild ordning för överföringar av egna varor

Artikel 369xa

Vid tillämpning av detta avsnitt och utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser gäller följande definitioner:

1. *överföring av egna varor*: överföring av varor till en annan medlemsstat i enlighet med artikel 17.1, inbegripet överföringar enligt artikel 14a.3, vilket inte omfattar överföringar av investeringsvaror såsom de i enlighet med artikel 189 a definieras av den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras eller varor för vilka det inte finns någon full avdragsrätt i den medlemsstaten.
2. *identifieringsmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken den beskattningsbara personen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller, om den beskattningsbara personen inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen, där den beskattningsbara personen har ett fast etableringsställe.

Om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen men har mer än ett fast etableringsställe där, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat med fast etableringsställe i vilken den beskattningsbara personen anmäler att denna särskilda ordning kommer att utnyttjas. Den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut under det berörda kalenderåret och under de två därpå följande kalenderåren.

Om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe i gemenskapen, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna påbörjas. Om försändelsen eller transporten av varorna påbörjas från fler än en medlemsstat ska den beskattningsbara personen ange vilken av de berörda medlemsstaterna som ska vara identifieringsmedlemsstaten. Den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut under det berörda kalenderåret och under de två därpå följande kalenderåren.

Artikel 369xb

Medlemsstaterna ska tillåta beskattningsbara personer som överför egna varor att utnyttja denna särskilda ordning.

Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla överföringar av egna varor som utförs av en beskattningsbar person som är registrerad för denna ordning.

Artikel 369xc

En beskattningsbar person ska underrätta identifieringsmedlemsstaten när dennes beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning inleds,

upphör eller förändras på ett sådant sätt att den beskattningsbara personen inte längre uppfyller villkoren för att kunna utnyttja denna särskilda ordning. Den beskattningsbara personen ska lämna denna underrättelse på elektronisk väg.

Artikel 369xd

En beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning ska, i fråga om beskattningsbara transaktioner enligt denna ordning, registreras till mervärdesskatt endast i identifieringsmedlemsstaten. För detta ändamål ska medlemsstaten använda det individuella registreringsnummer för mervärdesskatt som redan tilldelats den beskattningsbara personen avseende dennes skyldigheter enligt det nationella systemet.

Artikel 369xe

Identifieringsmedlemsstaten ska utesluta en beskattningsbar person från denna särskilda ordning, om

- (a) den beskattningsbara personen lämnar underrättelse om att denne inte längre gör överföringar av egna varor som omfattas av denna särskilda ordning,
- (b) det på annat sätt kan antas att den beskattningsbara personens beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning har upphört,
- (c) den beskattningsbara personen inte längre uppfyller villkoren för att få utnyttja denna särskilda ordning,
- (d) den beskattningsbara personen ständigt bryter mot reglerna för denna särskilda ordning.

Artikel 369xf

Den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning ska på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje månad, oberoende av om denne har eller inte har gjort överföringar av varor som omfattas av denna särskilda ordning. Mervärdesskattedeklarationen ska inges senast vid utgången av månaden efter utgången av den beskattningsperiod som deklarationen avser.

Artikel 369xg

1. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 369xd och, för varje medlemsstat till vilken varor försänts eller överförts, det totala värdet exklusive mervärdesskatt för de överföringar som omfattas av denna särskilda ordning och för vilka den beskattningsgrundande händelsen ägt rum under beskattningsperioden.

Mervärdesskattedeklarationen ska även innehålla ändringar avseende tidigare beskattningsperioder i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

2. Om varor försänts eller transporterats från andra medlemsstater än identifieringsmedlemsstaten, ska mervärdesskattedeklarationen också innehålla uppgift om det totala värdet exklusive mervärdesskatt för överföringar som omfattas av denna särskilda ordning i fråga om varje medlemsstat från vilken sådana varor försänts eller transporterats.

Mervärdesskattedeklarationen ska också innehålla det individuella registreringsnummer för mervärdesskatt eller det skatteregistreringsnummer som tilldelats av varje medlemsstat från vilken sådana varor försänts eller transporterats, om uppgiften är tillgänglig. Mervärdesskattedeklarationen ska innehålla den information som avses i denna punkt, uppdelad per medlemsstat till vilken varorna försänts eller transporterats.

3. Om det krävs ändringar av mervärdesskattedeklarationen efter den dag då deklarationen skulle lämnas in i enlighet med artikel 369xf, ska dessa ändringar tas med i en senare deklaration inom tre år från den dag då den ursprungliga deklarationen skulle lämnas in i enlighet med artikel 369xf. Denna senare mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgift om relevant medlemsstat till vilken varorna försänts eller transporterats, beskattningsperiod och det beskattningsunderlag för vilket ändringar krävs.

Artikel 369xh

1. Mervärdesskattedeklarationen ska upprättas i euro.

De medlemsstater som inte har infört euron får begära att mervärdesskattedeklarationen upprättas i deras nationella valuta.

Om leveranserna har skett i andra valutor, ska den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning i mervärdesskattedeklarationen använda den växelkurs som gällde på beskattningsperiodens sista dag.

2. Omräkningen ska göras på grundval av de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken för den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurser offentliggörs.

Artikel 369xi

Vid tillämpning av denna särskilda ordning är gemenskapsinterna förvärv av varor i den medlemsstat till vilken varorna försänds eller transporteras undantagna från skatteplikt.

Artikel 369xj

En beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning får inte, för sin beskattningsbara verksamhet som omfattas av denna särskilda ordning, i mervärdesskattedeklarationen för den ordningen deklarerat den mervärdesskatt som är avdragsgill i enlighet med artikel 168 i detta direktiv i de medlemsstater till eller från vilka varorna försänds eller transporteras. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG och artiklarna 2.1, 3 och 8.1 e i direktiv 2008/9/EG ska den beskattningsbara personen i fråga beviljas återbetalning i enlighet med de direktiven. Artiklarna 2.2, 2.3 och 4.2 i direktiv 86/560/EEG ska inte tillämpas på återbetalning avseende varor som omfattas av denna särskilda ordning.

Om det krävs att den beskattningsbara person som utnyttjar denna särskilda ordning är registrerad i en medlemsstat för verksamheter som inte omfattas av denna särskilda ordning, ska denne göra avdrag för ingående mervärdesskatt i den medlemsstaten för de varor som levereras till och de tjänster som tillhandahålls

den beskattningsbara personen i den medlemsstaten i den mervärdesskattedeklaration som ska inges i enlighet med artikel 250.

Artikel 369xk

1. En beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning ska föra räkenskaper över de överföringar av egna varor som omfattas av denna särskilda ordning. Dessa räkenskaper ska vara så detaljerade att skattemyndigheterna i de medlemsstater från och till vilka varorna försänts eller transporterats kan avgöra om mervärdesskattedeklarationen är korrekt.

2. De räkenskaper som avses i punkt 1 ska på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för de medlemsstater från och till vilka varorna försänts eller transporterats och för identifieringsmedlemsstaten.

Räkenskaperna ska bevaras i fem år efter den 31 december det år då överföringen av egna varor genomfördes.”

Artikel 3

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 januari 2026

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 243 ska punkt 3 utgå.
- (2) I artikel 262 ska punkt 2 utgå.

Artikel 4

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 januari 2028

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 42 ska led b ersättas med följande:

”(b) Förvärvaren har uppfyllt de skyldigheter när det gäller överföring av uppgifter om gemenskapsinterna förvärv som anges i artikel 265.”
- (2) I artikel 138 ska punkt 1a ersättas med följande:

”1a. Det undantag som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas om leverantören inte har fullgjort den skyldighet som föreskrivs i artiklarna 262 och 263 att meddela uppgifter om gemenskapsinterna transaktioner, eller om de överförda uppgifterna inte innehåller korrekt information om leveranserna enligt bestämmelserna i artikel 264, såvida inte leverantören vederbörligen kan motivera bristerna på ett sätt som är tillfredsställande för de behöriga myndigheterna.”
- (3) Artikel 218 ska ersättas med följande:

”Vid tillämpning av detta direktiv ska fakturor utfärdas i ett strukturerat elektroniskt format. Medlemsstaterna får dock godta dokument i pappersform eller i andra format som fakturor för transaktioner som inte omfattas av rapporteringsskyldigheterna enligt avdelning XI kapitel 6. Medlemsstater ska tillåta att elektroniska fakturor utfärdas som motsvarar den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU. En beskattningsbar persons utfärdande av elektroniska fakturor och översändandet av dem ska inte vara föremål för ett obligatoriskt

förhandsgodkännande eller en obligatorisk föregående kontroll från skattemyndigheternas sida.”

- (4) I artikel 222 ska första stycket ersättas med följande:

”För leveranser av varor som utförs i enlighet med villkoren i artikel 138 eller för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka förvärvaren ska betala mervärdesskatt enligt artiklarna 194 och 196 ska en faktura utfärdas senast två arbetsdagar efter den beskattningsgrundande händelsen.”

- (5) Artikel 223 ska utgå.

- (6) I artikel 226 ska följande punkter läggas till som punkterna 16, 17 och 18:

”16. Om det rör sig om en ändringsfaktura, det löpnummer som identifierar den ändrade fakturan enligt punkt 2.

17. IBAN-numret på leverantörens/tillhandahållarens bankkonto till vilket betalningen för fakturan kommer att krediteras. Om IBAN-numret inte är tillgängligt, någon annan identifierare som otvetydigt identifierar det bankkonto till vilket betalningen för fakturan kommer att krediteras.

18. Det datum då leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster förfaller till betalning eller, om delbetalningar har överenskommits, datum och belopp för varje betalning.”

- (7) I avdelning XI ska rubriken till kapitel 6 ersättas med följande:

”KAPITEL 6

Krav på digital rapportering”

- (8) I avdelning XI kapitel 6 ska följande rubrik till avsnitt 1 införas:

”Avsnitt 1

Krav på digital rapportering för gränsöverskridande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mot ersättning mellan beskattningsbara personer”

- (9) Artikel 262 ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 1 ska de inledande orden ersättas med följande:

”Varje beskattningsbar person som är registrerad till mervärdesskatt ska till den medlemsstat där den personen är etablerad eller registrerad till mervärdesskatt lämna följande uppgifter om varje leverans och överföring av varor som utförs i enlighet med artikel 138, om varje gemenskapsinternt förvärv av varor i enlighet med artikel 20 och om varje tillhandahållande av en tjänst som är beskattningsbar i en annan medlemsstat än den där tillhandahållaren är etablerad:”

- (10) Artikel 263 ska ersättas med följande:

”Artikel 263

1. De uppgifter som avses i artikel 262.1 ska överföras för varje enskild transaktion som utförs av den beskattningsbara personen senast två arbetsdagar efter utfärdandet av fakturan, eller efter den dag då fakturan enligt reglerna skulle ha utfärdats i de fall den beskattningsbara personen inte fullgör skyldigheten att utfärda en faktura.

Uppgifterna ska överföras av den beskattningsbara personen eller av en tredje part för den beskattningsbara personens räkning. Medlemsstaterna ska föreskriva elektroniska metoder för inlämning av sådana uppgifter.

Medlemsstaterna ska tillåta överföring av uppgifter från elektroniska fakturor enligt den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/55/EU.

Medlemsstaterna får tillåta överföring av uppgifter från elektroniska fakturor i andra dataformat som säkerställer interoperabilitet med den europeiska standarden för elektronisk fakturering.

2. Det gemensamma elektroniska meddelandet för tillhandahållande av de uppgifter som avses i punkt 1 ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i förordning (EU) nr 904/2010.”

- (11) Artikel 264 ska ersättas med följande:

”Artikel 264

De uppgifter som överförs i enlighet med artikel 263 ska innehålla följande:

- (a) Den information som avses i punkterna 1–4, 6, 8–11a, 16, 17 och 18 i artikel 226.
- (b) För sådana leveranser av varor i form av överföring till en annan medlemsstat som avses i artikel 138.2 c, det sammanlagda beloppet för dessa leveranser, fastställt i enlighet med artikel 76.”

- (12) Artikel 265 ska ersättas med följande:

”Artikel 265

För sådana gemenskapsinterna förvärv av varor som avses i artikel 42 ska den beskattningsbara person som är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat som har tilldelat personen det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket personen har gjort dessa förvärv ange följande information i de uppgifter som överförs:

- a) Personens registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstaten och under vilket förvärvet och den efterföljande leveransen av varor skett.
- b) Registreringsnumret för mervärdesskatt för mottagaren av den beskattningsbara personens efterföljande leverans i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna avslutades.
- c) Beloppet exklusive mervärdesskatt för varje leverans som gjorts av den beskattningsbara personen i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna avslutades.”

- (13) Artikel 266 ska utgå.

- (14) Artikel 267 ska ersättas med följande:

”Artikel 267

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de personer som i enlighet med artiklarna 194 eller 204 anses som betalningsskyldiga i stället för en

beskattningsbar person som inte är etablerad inom deras territorium fullgör den skyldighet som fastställs i detta kapitel när det gäller att lämna uppgifter.”

(15) Artikel 268 ska ersättas med följande:

”Artikel 268

Medlemsstaterna ska kräva att beskattningsbara personer som inom deras territorium gör gemenskapsinterna förvärv av varor, eller transaktioner som likställs med sådana i enlighet med artiklarna 21 eller 22, lämnar uppgifter om dessa transaktioner i enlighet med detta kapitel.”

(16) Artiklarna 269, 270 och 271 ska utgå.

(17) I avdelning XI kapitel 6 ska följande avsnitt införas som avsnitt 2:

”Avsnitt 2

Krav på digital rapportering för leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mot ersättning mellan beskattningsbara personer inom en medlemsstats territorium

Artikel 271a

1. Medlemsstaterna får kräva att beskattningsbara personer som är registrerade till mervärdesskatt inom deras territorium på elektronisk väg till sina skattemyndigheter lämnar uppgifter om leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mot ersättning till andra beskattningsbara personer inom deras territorium.

2. Medlemsstaterna får kräva att beskattningsbara personer som är registrerade till mervärdesskatt inom deras territorium på elektronisk väg till sina skattemyndigheter lämnar uppgifter om andra beskattningsbara transaktioner än sådana som avses i punkt 1 i denna artikel och i artikel 262.

Artikel 271b

Om en medlemsstat kräver att uppgifter ska lämnas i enlighet med artikel 271a ska den beskattningsbara personen, eller en tredje part för den beskattningsbara personens räkning, överföra dessa uppgifter transaktion för transaktion senast två arbetsdagar efter utfärdandet av fakturan, eller efter den dag då fakturan enligt reglerna skulle ha utfärdats i de fall den beskattningsbara personen inte fullgör skyldigheten att utfärda en faktura. Medlemsstaterna ska tillåta överföring av uppgifter från elektroniska fakturor enligt den europeiska standarden för elektronisk fakturering och förteckningen över dess syntaxer i enlighet med direktiv 2014/55/EU.

Medlemsstaterna får tillåta överföring av uppgifter från elektroniska fakturor i andra dataformat.

Artikel 271c

Senast den 31 mars 2033 ska kommissionen, på grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna, lägga fram en rapport för rådet om hur de inhemska rapporteringskraven i detta avsnitt fungerar. I den rapporten ska kommissionen bedöma behovet av ytterligare harmoniseringsåtgärder och vid behov lägga fram ett lämpligt förslag till sådana åtgärder.”

- (18) Artikel 273 ska ersättas med följande:

”Artikel 273

Medlemsstaterna får införa andra skyldigheter som de finner nödvändiga för att säkerställa en riktig uppbörd av mervärdesskatt och förhindra skatteundandragande, med förbehåll för kravet på likabehandling av inhemska transaktioner och transaktioner som utförs mellan medlemsstater av beskattningsbara personer och på villkor att dessa skyldigheter inte i handeln mellan medlemsstaterna leder till formaliteter i samband med en gränspassage.

Möjligheten enligt första stycket får inte användas för att införa ytterligare krav avseende fakturering utöver dem som anges i kapitel 3 eller för att genomföra ytterligare rapporteringsskyldigheter utöver dem som anges i avdelning XI kapitel 6.”

Artikel 5

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2023 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1 i detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2024.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2024 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 2 i detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2025.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2025 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 3 i detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2026.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

4. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2027 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 4 i detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2028.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

5. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 7

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*